

**MESTNA OBČINA LJUBLJANA
MESTNA UPRAVA
SLUŽBA ZA ORGANIZIRANJE DELA MESTNEGA SVETA**

Adamič Lundrovo nabrežje 2, p.p.25, 1001 Ljubljana
☎ 306-10 59/306 10 16 , ☎ 306-30 12

Šifra: 032-247/2005-17

Datum: 16. 1. 2006

**MAGNETOGRAMSKI ZAPIS drugega zasedanja 25. SEJE MESTNEGA SVETA
MESTNE OBČINE LJUBLJANA,**
**ki je potekala v ponedeljek, 16. januarja, s pričetkom ob 15.30 uri, v Veliki sejni dvorani
Mestne hiše, Mestni trg 1, v Ljubljani.**

G. MILOŠ PAVLICA

Prisotnih nas je dovolj, da bi lahko počasi začeli s sejo. Po prijavljenih, po prijavah. Če lahko zasedemo svoja mesta. Da bi postopoma začeli z današnjo sejo...Hvala lepa.

Spoštovane svetnice, spoštovani svetniki. Gospe in gospodje. Spoštovani vsi navzoči. Predlagam, da začnemo z drugim zasedanjem 25. seje Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana.

Na seji je navzočih po zbranih podpisih, 28 svetnic in svetnikov. Svojo odsotnost je opravičila svetnica gospa Cvetka Selšek.

Mestni svet Mestne občine Ljubljana je sklepčen in lahko prične z delom. Na začetku, tako, kot običajno, vljudno prosim vse navzoče, da izključite zvok mobilnih telefonov, da ne bo moteno delo mestnega sveta.

Sejo mestnega sveta nadaljujemo z glasovanjem o predlogu sklepa 4. točke, sprejetega dnevnega reda 25. seje Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana, z dne 28. novembra 2005 – z naslovom

AD 4.

Predlog Odloka o občinskem lokacijskem načrtu za del območja urejanja SŠ 3/5 – Podutik, vzhodni del.

Na glasovanje dajem

PREDLOG SKLEPA:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme Predlog Odloka o občinskem lokacijskem načrtu za del območja urejanja SŠ 3/5 Podutik – vzhodni del.

Ugotavljam navzočnost.

Zaključujem ugotavljanje navzočnosti.

Navzočih je 19 svetnic in svetnikov.

Očitno nekateri se niso čisto se nam pridružili v dvorani. Čeprav jih je več podpisalo navzočnost.

Še enkrat ugotavljamo navzočnost, ampak, vidim, da nas ni, ne? Spet...

Ponovno ugotavljamo navzočnost.
Zaključujem ugotavljanje navzočnosti.
Navzočih je 21 svetnic in svetnikov.

Še nekaj jih prihaja... Ki so očitno še v preddverju. Prosim vse iz preddverja, če se nam lahko pridružijo, da bomo lahko normalno delali...Evo, a zdaj nas je pa že... O, zdaj nas je pa že viška. Kologice in kolegi,

ponovno, ponovno ugotavljamo navzočnost.
Ugotavljamo navzočnost.
Zaključujem ugotavljanje navzočnosti.
Navzočih je 24.

Prehajamo h glasovanju.
Kdo je za in kdo je proti.
Zaključujem glasovanje.
17 ZA. 3 PROTI.
Sklep je sprejet.

S tem zaključujem 4. točko dnevnega reda in prehajamo na 5. točko dnevnega reda.

AD 5.

PREDLOG ODLOKA O PROSTORSKIH UREDITVENIH POGOJIH ZA OBMOČJE STAREGA VODMATA

Gradivo za to točko ste prejeli s sklicem seje.

Med prvim zasedanjem ste prejeli še Poročilo pristojnega Odbora za urejanje prostora in urbanizem. Z amandmajem in dodatnim predloga sklepa. Pred današnjim zasedanjem pa ste prejeli še amandma županje k amandmaju odbora.

Prosim gospo Alenko Pavlin, vodjo Službe za lokacijske načrte in prenovo, na Oddelku za urbanizem, da poda uvodno obrazložitev. Izvolite.

GA. ALENKA PAVLIN

Lep dan vsem skupaj. Predstavila bom prostorske ureditvene pogoje za območje Starega Vodmata. Obravnavano območje se nahaja na skrajnem severovzhodnem robu mestnega centra. V dolgoročnem planu je opredeljeno pretežno za stanovanjsko gradnjo in pa njim spremljajoče dejavnosti. Na tem display-ju vidite označeno območje, ki ga ta dokument obravnava. In sicer je na severu omejeno z Grablovičevo cesto oziroma železnico. Na vzhodnem delu s Šmartinsko cesto. Na južnem delu z Jenkovo in na zahodnem delu s kompleksom Kliničnega centra.

Območje v glavnem že pozidano. In sicer v delu z individualnimi stanovanjskimi hišami. Za katere je značilen velik – velik karakter, zelen karakter. Kar pomeni velik delež zelenih površin. V zahodnem delu je pozidano z večstanovanjskimi objekti. Po manirah izgradnje stanovanjskih sosesk iz sedemdesetih let. Območje pa je tudi vključeno, območje bivše tovarne Zmaj. In ga ta dokument tudi obravnava.

Če preidem na sama določila prostorskih ureditvenih pogojev tega odloka. ... Se opravičujem, tolk, da smo dobili celo karto. V vzhodnem delu, kjer sem omenila, da gre za individualno stanovanjsko gradnjo, so predvidene le vzdrževalna dela obstoječih stanovanjskih objektov. In

pa manjše dopolnitve, kjer so manjše prostorske možnosti. S tem, da je poudarjeno načelo, da se to, ta zelen karakter območja ohranja. Zato je dano tudi določilo, da je možna gradnja le 30% površin. Medtem, ko 70% mora ostati nepozidan. Od teh 70% pa 50% mora biti urejene zelene površine. Na zahodnem delu, kjer je stanovanjska, večstanovanjska gradnja, pa so dopustne intervencije. V smislu izgradnje garažnih hiš pod zemljo. Namreč, ugotovljeno je bilo, da je ta del zelo deficitaren glede ureditve parkirnih mest. V območju Zmaja pa je predvideno le vzdrževanje obstoječega objekta. In pa obstoječih objektov. In pa sprememba rabe.

To je predlog dokumenta. Osnutek je bil obravnavan že v letu triindvet..., leta 2003. Ta dolgi čas, ki je pretekel od obravnave osnutka do danes, pa je nastal zaradi tega, ker smo pravzaprav pričakovali oziroma čakali, da bo dokončno v tem obdobju razrešena Grablovičeva cesta in njeno priključevanje na Šmartinsko. Glede na to, daje ta še vedno v proučevanju. Predvsem priključki na Šmartinsko, kot dvojni rondo in podobno. Smo opredelili Grablovičevo le, kot rezervat. Znotraj katerega bo v nadaljevanju možna izgradnja Grablovičeve ceste. V območju Zmaja, kjer naj bi ta Grablovičeva v nadaljevanju morda rušila nekatere objekte, pa smo zato predvideli le vzdrževanje objektov, ki sem jih omenila. To bi bilo na kratko vse. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Prosim dr. Jožeta Zagožna, predsednika Odbora za urejanje prostora in urbanizem, da poda stališče odbora. Izvolite.

G. DR. JOŽE ZAGOŽEN

Hvala lepa. Odbor je obravnaval predlog odloka. In podpira sprejem tega odloka. In pa amandma, je v prilogi poročila. Dala pa je tudi gospa županja amandma k amandmaju, kjer je šlo za redakcijsko napako. Oziroma popravek. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Statutarno pravna komisija ni imela pripomb. In prehajamo k razpravo. Najprej o aktu v celoti. Odpiram razpravo. Želi kdo razpravljati? Dr. Gomišček.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Ja. Hvala. Lepo pozdravljeni. Jaz bi rad samo eno mnenje našega strokovnega odbora povedal. In sicer, oni pravijo, da je osnovna pripomba to, da v pogojih relativno nizke izrabe. To se pravi individualnih hiš, umeščamo v prostor podzemne garaže. Za kar ne obstajajo realne finančne možnosti maloštevilnega prebivalstva. Menijo, da so to bolj želje, kakor resničnost. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Želi še kdo razpravljati? Kolega Jarc.

G. MIHAEL JARC

Drage svetnice, spoštovani svetniki. Jaz sem pravzaprav zelo prijetno presenečen nad tem, da je moja razprava o osnutku, oziroma predlog, ki sem ga dal v obravnavi osnutka, ki ga

ponavljam že skozi tri leta in sem ga ponovil tudi takrat, ko smo prvič obravnavali ta osnutek akta o prostorsko ureditvenih pogojih za območje Starega Vodmata, pred dvema leti. Ko je bil umaknjen. Namreč to, da naj bi mestna uprava oziroma Oddelek za urbanizem, dopustil stanovalcem v blokih z ravnimi terasastimi strehami te nadkriti, nadzidati s poševnimi strehami. Se pravi z enokapnimi ali dvokapnimi strehami. Moram reč, da sem, kot sem že rekel, zelo prijetno presenečen, da je ta moj predlog prodr. In ga imamo zdaj tukaj notri v predlogu. Namreč, za tiste, ki mogoče ne veste – ali pa mogoče veste, ker mogoče v kakšnem od takih blokov stanujete. Ravne strehe pri naših meteoroloških razmerah so pač take, da večkrat ne zdržijo meteorne vode in prihaja do puščanja teh ravnih streh. In s tem do dragega vzdrževanja v teh štirinadstropnih blokih. In tako naprej. Posebno tistih, ki so bili zgrajeni kmalu po vojni, ali pa v zgodnjih šestdesetih oziroma sedemdesetih letih. Skratka Oddelek za urbanizem oziroma zdaj že načelnik, ki ga ni več, je na ne vem na čigavo pobudo to upošteval. In moram reč, da bo to lahko presedan za v bodoče. In, da bodo lahko stanovalci, ki so jasno lastniki zdaj teh stanovanj, po tistem znanem zakonu. Lahko sami, ali pa ...

Iz dvorane: Klasični etažni lastniki so to...

No, boš pol povedal Miha... Torej, da se lahko lotijo tega sami, v lastni režiji, ali pa oddajo gradbeno pravico investitorjem. Oziroma prodajo te ravne strehe oziroma terase. In ta isti investitorji lahko potem zgradijo na ravnih strehah dvokapne, enokapne strehe. In pod njimi mansardna stanovanja. Moram reč, da me pravzaprav čudi, da ta moj predlog ni bil že prej sprejet. Pri lanskem proračunu. Mu je zmanjkalo samo en glas. Torej, da bi urbanizem, v vseh ureditvenih območjih, koder se taki bloki nahajajo. Vendar ne čisto vse na počez. Ampak, koder je pač to umestno. Da se gre v – v nadzidavo. In pa v dvokapne strehe. S tem, sem prepričan, da je pač glede na nujno po stanovanjih – bo Ljubljana pridobila, ne nekaj tisoč. Ampak deset tisoč kvadratnih metrov novih stanovanjskih površin.

Jaz ne dvomim, da se stanovalci ne bodo poenotili. In šli v te posege. Jaz pravzaprav vem zakaj mestna občina ni bila temu naklonjena. Ker seveda bi to pač bila velika konkurenca gradnji, ki jo izvaja Stanovanjski sklad. Ampak, glede na to, da je to zdaj notr, upam, da to zdaj stalna praksa. In, da bo to tudi pri fazi predloga proračuna za leto 2006 upoštevano. To pripombo sem jaz dal na proračun. Torej, da se na vseh ureditvenih območjih, koder se nahajajo bloki štiri, pet nadstropni, da se gre, da se dovoli stanovalcem, izgradnja enokapnih, dvokapnih streh. In pod njimi mansardnih stanovanj. Mislim, da bo to tudi doprineslo k kvaliteti – torej izgleda. Urbanističnega izgleda mesta Ljubljane. Ki je, bi rekel, bolj alpsko, podalpsko, kot pa sredozemsko. Moram reč, da so prebivalci v teh blokih v tem zazidalnem območju, v tem ureditvenem območju, že v fazi tistega propadlega osnutka, take predloge dajali. Vendar so bili spregledani in preslišani. Jaz sem prepričan, da se bojo zadeve zdaj premaknile.

Moram pa reč, da ni šlo pri – pri tej, bi rekel, pri tem mojem predlogu oziroma pobudi, brez določene omejitve. Oziroma nagajanja. Torej, v 16. členu, kjer se je ta moja pobuda, moja pripomba manifestirala, pač piše, da bodo morali vsi v tem zazidalnem območju. Se pravi, vsi – vsi bloki, to začeti sočasno. Kar je, bi rekel, malo manj verjetno, glede na to, da se bo že znotraj bloka težko poenotiti. Da bi pa vsi na enkrat začel, pa – torej malo verjetno. To sem v bistvu, pravzaprav nekoliko razočaran, ker je pač prišlo do tega, do te dikcije. Jaz sem bil premalo pozoren. In pač nisem pripravil amandmaja. Vendar pa ga bom pri naslednjih podobnih aktih. Torej, to je popolnoma odveč. Da pač – če bo nekdo naredil. Če se bo v enem bloku – stanovalci poenotili. In bodo sosedje, v sosednjih blokih videli, da je zadeva izvedljiva, bojo pač prav gotovo pohiteli in to isto naredili. Jaz upam, da bojo pač te

stanovanjske skupnosti oziroma upravljavci, ki te bloke upravljajo, dali ponudbo vsem stanovalcem. In, da bojo hitro najdlji pač skupni jezik. Jaz sem prepričan, da bo prišlo zdaj s tem, s tem členom oziroma s to, s to dikcijo, ki omogoča stanovalcem v blokih tovrstno adaptacijo oziroma nadzidavo blokov, do preseljevanja znotraj blokov. Torej, tisti, ki so se tja priselili pred desetimi, petnajstimi leti, to so ulice – Sketova, Grablovičeva in tako naprej. Imajo zdaj, bi rekel, otroke godne za ženitev. Oziroma se ženijo. So doštudirali. In marsikdo teh otrok si bo pač uredil podstrešno stanovanje na bivši terasi bloka. In jaz sem prepričan, da predvsem novejši blok, tisti iz poznih sedemdesetih let, osemdesetih let, tudi statične, statične, bi rekel – prenove, ne bodo potrebovali. Jaz, bi rekel, se še enkrat zahvaljujem, da je ta pripomba bila upoštevana. In računam, da bo ta, da bo to zdaj, bi rekel, stalnica pri vseh aktih. Oziroma pri vseh prostorsko ureditvenih pogojih, koder se bodo pač zadeve spreminjale. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika kolega Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja gospod Jarc, ki sam tudi ni iz – iz naslova, rekel bi, ljubiteljstva pravne države, ne? Je dobil v temle, kako bi rekel, tem zadnjem detajlu, da mora biti vse naenkrat, seveda zgrajen. Je dobil kontro, ne? Ki tudi ni iz naslova pravne države. Namreč, zaradi enotne oblikovne podobe tega ne more urbanistični akt diktirati. Da mora biti vsa nadzidava narejena istočasno. Ne? To ne more. Ampak, to se bojo zdaj seveda v tem pravno nekonsistentnem svetu, ne? Se bojo zdaj redili pravniki, pa urbanisti, ne? Okrog tega, kdaj bi diskrecijsko pravico kršenja lastnega odloka uresničili, v odnosu na drugo pravico. To, da smejo ljudje pač nadzidat.

Sicer pa je moja izvorna replika bla namenjena gospodu Jarcu, ne? In sicer iz tega naslova, ne? Da statistično v Sloveniji, je v blokovnih naseljih, praviloma pol – pol. Etažnih lastnikov, ki so to že štirideset in – in kaj manj, ali pa več let. Klasični etažni lastniki. In seveda tistih, ki so postali etažni lastniki po znanem zakonu. Ker gre tukaj za ljubljansko območje, po moje, je tuki notr 60 do 65% klasičnih etažnih lastnikov. Recimo 40% je pa tistih, ki so po znanem zakonu. Ampak, ta znan zakon in ti etažni lastniki, so omogočili, da se kreativne ideje gospoda Jarca realizirajo. Čeprav, ne? Zlo pozno po tem kreativnem znanem zakonu. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika na repliko, kolega Jarc.

G. MIHAEL JARC

Ja jaz še zmer ne vem. Gospod Jazbinšek mogoče je užaljen, ker nisem znani zakon imenoval Jazbinškov zakon. Jaz se mu zahvaljujem in sem vesel, da je bil pač tak zakon – sprejel. Čeprav jaz nisem od njega nič profitiral. Ker pač nisem živel v najemnem stanovanju. Oziroma moja družina ni živela v najemnem stanovanju. Moram reč, da je ravno ta zakon omogočil to spremembo, ki jo zdaj je, bi rekel, mestni urbanizem oziroma uprava sprejela. Ker, če je ne bi, bi bila – bi bila pot veliko težja. Moram pa reč, da gospod Jazbinšek – rekel ste, da je pač ta odlok nekaj diktira, ne? Da se pač naj bi te, bi rekel – ravne strehe, nadzidale z – s poševnimi strehami. Nič ne diktira. Samo omogoča. Ja, to pa je res, da diktira istočasno.

Zdaj pa – pojem istočasnosti je pa, bi rekel, zelo raztegljiv. Lahko je to eno leto, ne? To hvala bogu ne piše notr.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa, želi še kdo razpravljati? Ne želi. Potem odpiram raz..., zaključujem potem razpravo v splošnem delu. In odpiram razpravo k 13. členu predlaganega odloka, h kateremu je Odbor za urejanje prostora in urbanizem, vložil amandma. Županja pa amandma k amandmaju odbora.

In sicer gre za Amandma Odbora za urejanje prostora, ki se glasi:

V 13. členu se prva vrsta prvega odstavka nadomesti z besedilom tako, da se glasi: V celotnem ureditvenem območju, razen v območjih urejanja CT 39 - Grablovičeva ulica. In CT 43 – Potrčeva ulica se dovoljuje. Za prvim odstavkom se doda novi drugi odstavek, ki se glasi: V območju urejanja CT 39 – Grablovičeva ulica in CT 43 – Potrčeva ulica so dovoljene le odstranitve ... aha... odstranitve legalno zgrajenih objektov, vzdrževanja objektov, gradnja objektov in omrežja gospodarske javne infrastrukture komunalnih, energetskih telekomunikacijskih in infrastrukturnih objektov. Dosedanji drugi odstavek postane nov tretji odstavek.

In, ker je razvidno, da je prišlo do napake, kjer gre za – napačno – za odstranitev legalni objektov, ne?

Je županja vložila amandma na amandma, ki se glasi:

V novem drugem odstavku 13. člena se prvi dve alineji, ki se glasita – odstranitev legalno zgrajenih objektov, vzdrževanja objektov, spremenitve – spremenita tako, da se pravilno glasita – odstranitve objektov in vzdrževanje legalno zgrajenih objektov. Zamenjava je bila med alinejami. Gre za novo tehnični popravek.

Odpiram razpravo na ta dva amandmaja. Ne želi nihče razpravljat. Potem prehajamo h glasovanju. In ugotavljam, da je razprava končana in prehajamo na **amandma županja. Amandma na amandma.**

V novem drugem odstavku 13. člena se prvi dve alineji, ki se glasita: odstranitev legalno zgrajenih objektov, vzdrževanja objektov – spremenita tako, da se pravilno glasita – odstranjevanje objektov in vzdrževanje aline..., legalno zgrajenih objektov.

Ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljamo navzočnost. Zaključujem ugotavljanje navzočnosti.

19 navzočih svetnic in svetnikov.

Ponavljam ugotavljanje navzočnosti.

Ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljamo navzočnost. Smo? Ponavljam, mislim... zaključujem ugotavljanje navzočnosti. 28.

Glasujemo. Kdo je za in kdo je proti.

Zaključujem glasovanje.

ZA je glasovalo 27 svetnic in svetnikov.

NIHČE PROTI.

Ugotavljam, da je Amandma na amandma sprejet.

In prehajamo na Amandma Odbora za urejanje prostora in urbanizem. V 13. členu... a, pardon... V 13. členu se prva vrsta drugega odstavka nadomesti z besedilom tako, da se glasi:

V celotnem ureditvenem območju, razen v območjih urejanja CT 39 – Grablovičeva ulica in CT 43 – Potrčeva ulica, se dovoljuje.

Za prvim odstavkom se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

V območju urejanja CT 39 – Grablovičeva ulica in CT 43 – Potrčeva ulica, so dovoljene le odstranitve – tu smo zdaj popravili z amandmajem – legalno zgrajenih objektov, vzdrževanje objektov in gradnja objektov in omrežja gospodarske javne infrastrukture komunalnih, energetskih ter komunikacijskih, prometnih in infrastrukturnih objektov. Dosedanji drugi odstavek postane nov tretji odstavek. Skupaj s sprejetim amandmajem na amandma.

Ugotavljamo navzočnost.

Zaključujem ugotavljanje navzočnosti.

28 navzočih.

Glasujemo. Kdo je za in kdo je proti?

Zaključujem glasovanje.

ZA JE 31.

NIHČE PROTI.

Ugotavljam, da je amandma sprejet.

In prehajamo na glasovanje o

PREDLOGU SKLEPA:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme Predlog Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje Starega Vodmata, skupaj s sprejetima amandmajema.

Ugotavlja..., navzočnost se ni spremenila.

Prehajamo zato h glasovanju.

Kdo je za in kdo je proti?

Zaključujem glasovanje.

ZA JE 30.

NIHČE PROTI.

Ugotavljam, da je predlog sklepa sprejet. Odlok sprejet.

In predlagam, da glasujemo še o

DODATNEM SKLEPU. Dodatni Predlog Sklepa Odbora za urejanje prostora in urbanizem:

Mestna uprava takoj naroči lokacijski načrt za iztek Zaloške ceste, pri vstopu in Most v Center mesta. S posebnim poudarkom na priključitvi Grablovičeve ceste na Potniški center Ljubljana, tako severno in južno od železnice.

Navzočnost se ni spremenila.

Zato prehajamo h glasovanju.
Kdo je za in kdo je proti.
Zaključujemo glasovanje.
ZA je 30. NIHČE PROTI.
Ugotavljam, da je sklep sprejet.

In s tem zaključujem 5. točko dnevnega reda. In prehajamo k 6. točki dnevnega reda.

AD 6.

OSNUTEK ODLOKA O UREJANJU – O UREDITVENEM NAČRTU ZA OBMOČJE UREJANJA CO 2/26 – OPERA

Gradivo za to točko dnevnega reda ste prejeli s sklicem seje.

Med prvim zasedanjem pa ste, pa ste prejeli tudi Poročilo pristojnega Odbora za urejanje prostora in urbanizem. Prosim gospo Alenko Pavlin, da nam poda uvodno obrazložitev.

GA. ALENKA PAVLIN

2/26, ki jih na tej karti vidite označene z modro barvo. In je namenjeno razvoju osrednjih dejavnosti, kot so kultura in podobno. Danes se ureja z Odlokom o prostorskih ureditvenih pogojih, za območje urejanja v mestnem središču, ki pa na tem območju, v teh objektih, dovoljujejo samo vzdrževalna – vzdrževalna dela. Območje dokumenta je opredeljeno z Zupančičevo cesto. S Tomšičevo cesto. S Cankarjevo cesto. In pa na vzhodu s Prešernovo cesto. V območju se poleg objekta Opere nahaja še Pizzolijeva vila s paviljonom. S pomožnimi objekti. In pa vila Kluba poslan... – Kluba kulturnih delavcev. Velikost območja je okoli 8000 m².

No, nekaj pogledov na obstoječe stanje. To je ta objekt Opere. Objekt Opere z Zupančičeve. Pogled na Pizzolijeva vila, ki se v nadaljevanju potem odstrani. Obstoječa Opera ne nudi ustreznih tehničnih in prostorskih pogojev za delo. In izvajanje programov. Zato je Ministrstvo za kulturo izvedlo javni arhitekturni urbanistični natečaj, za njeno dozidavo in pa rekonstrukcijo. Ter izbralo kot najugodnejšo rešitev, rešitev arhitektov Jurija Kobeta in pa Marjana Zupanca. Ker določila veljavnih prostorskih pogojev, ki sem jih že omenila, ne omogočajo realizacijo predlagane rešitve, je na pobudo Ministrstva za kulturo, potrebna izdelava oziroma izvedba tega ureditvenega načrta.

Če preidem na določila same, same dozidave oziroma samega dokumenta. Predvidena je prenova in dozidava Operne hiše, ki obsega rekonstrukcijo obstoječega objekta in dvig strehe nad avditorijem. To je v tem delu. Podzidava obstoječega objekta, za ureditev sprejemnega prostora za obiskovalce. Gradnja podzemnih stranskih kril z vhodnima atrijema, ki služijo obiskovalcem. Odstranitev dela odrskega dela, odrskega stolpa. In gradnja novega, v novih gabaritih, okoli 28 m. Gradnja novega prizidka, ki ga tvorijo osrednji del in pa stranska trakta. Osrednji del je namenjen za oder, manipulaciji in pa vadnim, vadbenim prostorom. Stranska trakta pa sta namenjena servisnim prostorom, kot so garderobam, administraciji in podobno. Prizidek operne hiše nadaljuje njene simetrično zasnovo. Nov operni stolp in pa osrednji del, sta umeščena v osrednjo os zgradbe, kar je razvidno iz te predstavitve.

Ob osrednjem delu se simetrično, z obeh strani, nahajata stranska trakta. Stik med novim in pa starim objektom, je jasno izražen. Prizidek je oblikovan ločeno od osnovnega starega objekta. Skupaj je predviden v celem objektu, okoli 11 700 bruto etažnih površin. Od teh, nad terenom okoli 6600 m². Ostalo pa pod terenom.

Za predvideno realizacijo je predvideno rušenje Pizzolijeve vile, ki sem jo pokazala že na začetku, ter pa štirih možnih objektov, ki se nahajajo ob tej Pizzolijevi vili. Predvidena je tudi prestavitev vrtnega paviljona, na mesto oziroma na lokacijo k objektu Kluba kulturnih delavcev.

Če preidem na zunanjo ureditev. Ohranijo se vsa drevesa, ki so – to se pravi ob Tomšičevi in pa Cankarjevi cesti. Razen rdeče listne bukve, ki pa je varovana, kot naravni spomenik in jo je potrebno za izgradnjo odstraniti. Vse raziskave so namreč pokazale, da v – rdeče listno bukev za samo gradnjo pravzaprav ne bi bilo treba ohraniti. Ampak, zaradi posegov, to se pravi gradbene jame in podobno, pa v nadaljevanju bukev ne bi preživela. In jo je potre... in bi zaradi tega pač, je predvidena njena odstranitev. Ker pa je to naravna znamenitost, kot sem omenila, pa je treba po zakonu izvesti nujni izravnalni ukrep. In sicer predlagana je revitalizacija ribnika v Tivoliju. Za kar je vlada izdala tudi odločbo o prevladi druge javne koristi nad javno koristjo. Ohranjanja narave in o nujnih izravnalnih ukrepih.

Če preidem na prometno ureditev. V prometnem, pri prometni ureditvi se v bistvu ne spreminja cestno omrežje in ostane nespremenjeno. Nova dozidava bo urejena – nova dostava bo urejena preko ramp, z uvozom iz Cankarjeve in pa Tomšičeve – Tomšičeve ulice. Vstop za obiskovalce pa je še vedno predviden z Zupančičeve, Tomšičeve in pa Cankarjeve ceste.

Nove parkirne površine v tem območju niso predvidene. Z dozidavo opere se namreč ne povečuje število niti zaposlenih, niti sedežev v dvorani. Temveč se samo izboljšuje tehnologija odrskega prostora in delovni pogoji zaposlenih v objektu.

Osnutek dokumenta je bil javno razgrnjen in obravnavan na tem skupu že leta 2003. In sicer je bil razgrnjen od srede junija do srede julija. Obravnava pa je bila 18. 6. 2003. V času javne razgrnitve in javne obravnave, na sam osnutek ni bilo pripomb. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Za odbor, trenutno ni predsednika, niti namestnika. ... A, ha... Ja, oprosti... Janez Sodrznik potem bo podal Poročilo Odbora za urbanizem. Izvoli Janez.

G. MAG. JANEZ SODRŽNIK

Hvala lepa. Jaz sem podpredsednik odbora, ne namestnik. Spoštovane svetnice in svetniki. Lepo pozdravljeni. Odbor je na svoji 41. seji obravnaval odlok. Predlog odloka. In tudi sprejel sklep, da ga podpira, s pripombo. In sicer, kot je zapisano. Imeli smo dolgo razpravo ravno v zvezi z usodo rdeče listnate bukve. In predlagali smo, da se ne bi tako enostavno sprejela ta obrazložitev o tem, da je edina ustrezna rešitev, da se preprosto odstrani. Ampak, da se pač predložijo variantne rešitve te rdeče listnate bukve. Kako bi jo lahko zavarovali. In, da bi se pač tudi predložili ustrezni dokumenti v zvezi s tem ravnanjem.

Drugače pa na sam odlok odbor ni imel pripomb. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Statutarno pravna komisija ni imela pripomb. In odpiram razpravo. K razpravi se je prvi prijavil kolega Penko.

G. ZVONE PENKO

.... /// slabo razumljivo...//// ... drage svetnice in svetniki. Nekoč.... Nekoč veličastna, neo-renesančna gledališka stavba Opere in baleta iz leta 1892, se pravi 113 let stara. Ki je bila zgrajena, naj poudarim, v času Franca Jožefa, je danes dotrajana in nefunkcionalna dama, ki

dobesedno razpada pred našimi očmi. Sedaj, ko je Slovenija samostojna država in članica Evropske skupnosti, je Ministrstvo za kulturo rezerviralo sredstva za obnovo in prizidek naše ostarele stavbe opere ljubljanske, ki je bila nekoč ponos tega mesta. Glede na markantno arhitekturo, kakor tudi glede programa. Toda, glej ga zlomka. Ob stavbi stoji tudi stoletna, veličastna rdeča bukev, ki je naravovarstveno zaščiten in ob – in ob adaptaciji opere ogrožena. Sam sem svojo delovno dobo začel in dokončal v operi, kot baletni plesalec. In se upokojil kot direktor ljubljanskega baleta. V mojem obdobju je bila to tretja možnost, da se operna hiša dostojno prizida. Zadnja možnost je bila ponujena v času graditve Cankarjevega doma, ki je potem požrl vsa sredstva, namenjena za izgradnjo opere. Ker je postala v takratni Jugoslaviji pomembnejša izgradnja konferenčnega političnega centra, kot hram kulture. Tako je nastal Cankarjev dom. S svojimi dvoranami. Prilagojenimi tudi za vrhunske kulturne prireditve. Toda brez delovnih oziroma vadbenih prostorov za umetnike. Zato trdim, da si danes Ljubljana, kot prestolnica mlade države Slovenije, zasluži imeti sodobno urejeno operno baletno hišo, v kateri bo mogoče ustrezno, za današnji čas producirati bogat klasični operno baletni repertoar. Kakor tudi razvijati sodobnega, s poudarkom na domači ustvarjalnosti. Cankarjev dom pa bo še naprej ostal, oprostite le grandiozni trgovski center, s kulturnim blagom. Brez lastne proizvodnje, ki pa je za Ljubljano tudi pomemben.

Verjemite mi, da sem tudi jaz osebno čustveno navezan na to staro rdečo bukev. Kakor tudi na drevored divjega kostanja v Tomšičevi ulici, ki ga je treba tudi pravočasno sistematično pomladiti. Toda, ko se moram odločati med prenovitvijo stare operne hiše in staro rdečo listnato bukvijo, se odločam za prvo. Kajti bukke rastejo in bodo še rasle. Operno baletna hiša, pa ki je še iz časov avstro ogrske monarhije propada. In so za njeno revitalizacijo potrebna ogromna sredstva. Ki pa so jih danes, hvala bogu, s strani Ministrstva za kulturo rezervirali.

Spoštovane kolegice in kolegi, svetniki in svetnice. Pričakujem, da se mi boste pridružili in glasovali za sprejem Osnutka Odloka o ureditvenem načrtu za območje urejanja CO 2/26 – Opera. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Razprava kolega Kuščer. Razprava, ja...

G. SAMO KUŠČER

Nisem slišal, pardon. Hvala lepa. Se bom kar navezal na svojega kolega na levi. To, da nas postavljate Penko pred odločitev, ali – ali. Mislim, da je navadna demagogija. In, da je absolutno ne predstavlja resničnosti situacije. Ali bo bukev odstranjena. Ali ne bomo imeli prenove in ne vem česa – opere. To je spet ena od teh fint, navadnih fint, ki pušča nasprotnika ene variante nekak. Ga skuša predstaviti, kot nekakšnega nasprotnika kulture, ali pa nasprotnika novosti. Ali pa nasprotnika razvoja. Jaz mislim, da tako, kot je rekel že kolega Sodrznik malo prej. Ni to edina varianta. Poglejmo, kaj se dogaja. Opero je treba obnovit. Opero je treba razširiti. Opero je treba obnovit – to sta dva – dve vprašanji. Dve plati. To se da razdelit. Celoten problem Opere oziroma celotno, celoten postopek, ki se pripravlja z opero, se da razdelit na dva dela. Obnovitev in razširitev. Obnovitev vsekakor ni vprašljiva. Sem jaz tok za, kot kolega, ki je bil, ki je del svojega življenja pustil v Operi. Absolutno, Opera je eno od pomembnih kulturnih biserov, če tako rečem, v Ljubljani. Lepa je. Centralno pozicijo ma. Perfektna. V vseh pogledih perfektna. Obnovitev ni vprašljiva. Razširitev pa na žalost je vprašljiva. Razširitev česar kol v ožjem središču mesta, pomeni, da se nekaj družga, kar je lahko ravno tako pomembno, ali pa bolj pomembno osiromaši, ali uniči. Sprašujem se, pa sprašujem tudi tukaj za ustrezen odgovor. Mogoče že zdaj. Zakaj ni možno te razširitve

iskat na nekoliko oddaljeni lokaciji. Ali je kar koli tazga, kar bi blo nemogoče postaviti sto metrov stran. Dvesto metrov stran. Ali je to res nujno razširit na ta način? Ali so bile proučene tudi druge arhitekturne možnosti, ki ne bi zahtevale rušenja bukve?

Opozoril bi na to, da ta način razmišljanja, da mora narava, da se mora narava umaknit betonu, asfaltu, opeki – v sodobnih mestih, je preživeta. V Evropi postaja narava v mestih bistven element mesta. Bistven element mesta. Ne eden od okraskov. Bistven element mesta, še posebej, če gre za tako pomembno staro, cenjeno in zaščiteno drevo. A veste, da sem že sit, od kar sem tukaj – tri leta je to. Od kar sem tukaj, smo vsaj nekaj takih stvari povozili, ki so bile zaščitene. Nekaj zaščitimo. Ali pa nekaj država zaščiti. S tem namenom, da se to ohrani. Da se ohrani zanamcem, da se ohrani za nas. Ker je nekaj vredno. Ker je nekdo smatral. In to je bila spet mestna politika. Ta ista politika, ki zdaj odloča, da je vredno ohraniti. Potem se pa nekdo – pa nekdo pride z novim načrtom in se to zaščito odstrani. Zakaj je potem ta zaščita sploh bila smiselna? Če je to lahko odstraniti? Jaz mislim, da v tem primeru je to šlo rahlo prelahkotno skoz. Ne rečem, da mora za vekomaj amen, da ne bo kdo narobe razumel – nekaj, kar se zaščiti danes, čez sto let še vedno tam stat in ovirat nek določen projekt, ki je zelo, zelo pomemben. Če je to edina možnost. Ampak, poudarjam in ponavljam še enkrat – isto, kar je gospod Sodrznik pred mano rekel – ali je to res edina možnost? Ali se je vse preučil? Ne delajmo tega, kot da je to ena navadna ovira, ki se jo poruši in se tam nekaj zgradi. To je pomemben objekt. Sredi Ljubljane stoji lepo staro drevo, ki je za povrh zaščiteno.

Bom – bom citiral, da boste, mogoče je kdo preslišal ironijo tega, kar je gospa Pavlinova v predstavitvi izrekla. Najbrž ni mislila, da bi tako blo slišat. Ampak rekla je takole: Bukev je zaščitena, zato jo je treba odstraniti. Mislim – katastrofa, ne? Katastrofa. Ampak tako je rekla. Bukev je zaščitena, bi jaz rekel – zato jo je treba – če se le da... če se le da, ohraniti. Dajmo iskat še možnosti, kako bi to bukev ohranili. Jaz vem, da so bila razmišljanja, jaz vem, da so bile neke variante, kako to ohraniti. Dajmo prosim o tem razmislit. Blo je tudi rečeno s strani stroke, da se te bukve ne da presaditi. Se pravi, da če jo bojo odstranili, to pomeni posek. To ne pomeni odstranitev nekam na rob Ljubljane, kjer bo, ne vem, uživala v starosti. Kar itak ni sprejemljivo s stališča Ljubljane. Ampak pomeni to dejansko posek in konec te bukve. Absolutno, mislim, da to ni rešitev. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika kolega Penko.

G. ZVONE PENKO

Jaz pravzaprav niti nimam namena kolegu replicirat. Ampak bi ene par stvari pojasnil. Namreč, v letih sedemdeset, osemdeset, ko je prišlo do zaščite te rdeče bukve, sem tudi sam, kot aktiven član Opere in baleta sodeloval v tem, da se ta bukev zaščiti. In takrat, ko je bil odvzet denar, kot sem omenil, za Cankarjev dom, je obstajal projekt, ki naj bi segel vse tja do – do Prešernove, do Prešernove ulice. In bi bila nova stavba, nova stavba Opere, ta prizidek in glavni vhod iz Prešernove ulice. Ta del bi pa ostal tak, kot je. Vmes bi bila pa vsa, da tako rečem – mašinerija, ki je potrebna za normalen potek dela v gledališki hiši. To je bilo delano po vzorcu Wiesbadenske opere, ki je bila z bombardiranjem sesuta do tal. V času druge svetovne vojne. In so jo Nemci rekonstruirali točno tako, kot sem rekel. Da ni motilo in da je ostalo to staro mestno jedro. Seveda, Wiesbaden je, kot veste, je pa tudi istočasno svetovno znano zdravilišče. In zato se je tam skril Wehrmacht in so ga pač sesuli do tal. No, drugo, kar bi hotel opozoriti je to, da je ta prostor, katerega je omenil gospod Kuščer, premajhen za današnje normalno delo uslužbencev hiše, da bodo kulturno na ravni nivoja, ki je danes potreben. Ne samo v Evropi, tudi povsod drugod po svetu. Namreč, nekoč je bilo, ko je bilo to

sezidano, je bilo približno deset do dvanajst plesalcev, ki so plesali iz istega področja. Samo vložke baletne. Danes se dajejo baleti. Orkestra je bilo – orkestra je bilo okrog dvajset, petindvajset članov. Danes jih je šestdeset. Ker to pač mora tako bit. Pevcev je bilo tudi, bom rekel – ena tretjina tistega, kar je danes. In danes, kot sem prej citiral, moramo napolniti tudi Cankarjev dom z velikim odrom. In tisoč in več članov občinstva. Tako, da prostori so nemogoči. Poleg tega vlažni in dotrajani. Namreč, to je treba videt. Kdor je to videl. Nekateri svetniki so si po mojih podatkih to ogledali. Potem bi to, bi to lažje razumeli. Pogoji so nikakršni. Sto trinajst let, seveda nazaj. Pa danes je drugače. Tako, da iz tega vidika je potrebno zagrabiti za to roko, ki nam je ponujena. Če hočemo ustreč temu mestu Ljubljani. Tudi po izgledu. Ker ne bo kvarlo, bistveno kvarlo izgleda. Je pa res, kot sem rekel...

.....konec 1. strani I. kasete.....

...želel, da bi se ta bukev ohranila. Jaz osebno. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Repliko na repliko, kolega Kuščer.

G. SAMO KUŠČER

Ja. To gotovo. To gotovo, spet, kot sem že takoj na začetku rekel, ni vprašanje to, da se pač stvar obnovi, če je dotrajana. Ampak, ali morajo bit vsi ti prostori na enem kupu, če pa je pač nek prostor premajhen. Ne vem, če sem prav razumel – gre za vadbene prostore. A morajo biti vadbeni prostori na istem, na isti lokaciji, na meter na isti lokaciji, kot je pač samo gledališče? A ni mogoče, da bi bilo to sto metrov stran? Pa se jih s klimatiziranim avtobusom sem in tja vozi? In tako naprej in tako naprej. Ali, skratka, pod črto, ali so bile proučene vse možnosti? Kot je meni znano, ob razpisu, ni bila proučena možnost, da se bukev kakor koli ohrani. Dajmo to vendarle proučit.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Kasneje mogoče, v kakšni drugi priliki. Ker ta replika je pa kar mimogrede. Razprava, kolega Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja clo kolega Kuščer je padel na finto, ki se ji reče ali – ali, ne? In tud mogoče zato je diskutiral proti razširitvi, ne? Proti obnovi ni nasprotoval. Razširitvi je pa nasprotoval. Ne gre za ali – ali, ne? Gre za to, ali znamo dobit sintetično rešitev, ne? Jaz seveda vidim v tem pripombi odbora, ne? In danes je to osnutek, ne? Vidim možnost priti do sintetične rešitve. Ne? Odbor zahteva predložitev variantnih rešitev prizida Opere, za ohranitev rdeče listne bukve in predložitev dokumentacije pristojnim organom Ministrstva za kulturo.

Torej, ta razširitev je predvsem tehnološka. Tehnološka razširitev in tudi predvsem vadbena, ne? Pogoji so seveda nemogoči. Vi morate tudi vedet, da je tukaj pet korpusov. Če boste Opero vprašali, vam bodo rekli, da so trije korpusi. Figo so trije. Orkester je, zbor, pa baletni zbor. Ampak, korpus, ki zahteva blazno velik, so tud solisti. In korpus, ki zahteva blazno

velik, so statisti. Ne? In tako dalje in tako naprej. Ne? Hočem reč, govorim samo o vadbenih prostorih, ne? Tako, da jaz seveda, ta razširitev je nujna, če naj ostane v funkciji. Mogoče obstaja en teoretični problem, ki se glasi, ne? Ali za tako majhno število sedežev, ne? Pravzaprav tako velika, dobra, nova oprema in pogoji. Bojo pa večkrat mel kakšno predstavo, ne? Namest enkrat veliko, ne? Predstava bo grandiozna. Zato bojo pa se mal večkrat zamenjal, pa tudi rekel bi, ker ne stane predstava, ne? Gledalci. Ne stane predstava. Stane priprava na, na to predstavo. Pač, če bo kakšen stojišče, ne? Klasičen, tak, za študente. Naredil. Bo tudi mal več kapacitet. In jaz mislim, da se tukaj boljše lotevajo, kakor v Drami. V Drami namreč se lotevajo tudi tega korpusa – gledalcev. Ne? In to je iz naslova dediščine nedopustno, ker gre za masakr. Pravzaprav tistega, kar je najbolj prav. V tem primeru seveda izrabljajo za ta krila, podkletena. Izrabljajo to, da so temelji Opere zelo globoko. Kar pomeni, da se levo, desno, ne? Ne bi se pravzaprav zidalo na novo. Ampak se priključevalo – širi lahko levo in desno. In seveda nazaj. In nazaj se širi. Oziroma proti Prešernovi se širi predvsem tehnika in pa spremljajoče službe, vadilnice in tako naprej.

Zdaj, seveda, jaz mislim, jaz bom najprej, da bo nekaj jasno. Pri tej bukvi ne gre – ne gre za, rekel bi bukev – iz naslova bio mase. Ki jo je treba seveda, kot bio maso nadomestiti, ne? Še posebej, oprostite, nadomestiti jo v Tivolskem bajerju, ne? Ki so ga, ne? Tolk, da bo jasno. S črno gradnjo zafurali sledeči trije, štirje, ne? S črno gradnjo, ker Mesto Ljubljana drugač, kot s črno gradnjo nič ne zna delat. Ne? Strgar, minister Gantar, ki je nastopil. To pomeni 94. Ne? Žal je bil zraven tudi gospod Ogrin, ne? Krajinski ekspert, ne? Ki je v želji, ne? Da bi vendar krajinarji prišli do kakšne realizacije, uničil, rekel bi, bajer. Katerega je uspešno urejeval profesor Kobe, oče gospoda Kobeta Jureta. Ki je projektant Opere. In je skratka še, rekel bi, ne? Zdaj moram po desetih letih – met sanacijo bajerja, ne? Ko sem se jaz tam vozil z belim čolničkom, ko sem prvo punco mel, ne? Po tem bajerju, ne? Ni blo treba nobene sanacije. Perfektno je blo vse. Zdaj pa tam plavajo plastenke gor na vrh. Pa ne vem, en čolniček naj si nabavijo. Pa bojo saniral ta bajer. Ta je dobra. Med lokvanji. Ne? V redu. Čolnička ni več na tem bajerju. Ne vem, mogoče bo namest bukve tam čolniček. Moram ironizirat. Zato, ker zakon zahteva seveda vse drugačne nadomestne ukrepe. Ampak, naj jim bo. Saj ne gre za nadomestni ukrep, ne? To je v bistvu ena pravno formalna izmišljotina. Ne? Kako bi po Zakonu o naravi, ne? Odstranili to bukev. To bukev smo pa mi zaščitili leta 93. In jaz bom povedal, prebral zakaj. To je bukev pred Opero – je starejše ambientalno pomembno drevo – razglašamo za naravni spomenik. Zaradi ambientalnosti, ne? Stopite vi po Cankarjevi cesti. Poglejte gor. In pogledajte ta land mark. In si predstavljajte, kaj seveda zdaj, če tega land marka zmanjka? No, to pomeni, da v bistvu gre za spomenik oblikovane narave. Vendar, kakor je bil pisan ta odlok, ne? Kakor je bil pisan ta odlok, je v uvodu napisan, da kadar je šlo za eno drevo. Čeprav je šlo za spomenik oblikovane narave, so razglasili za – za naravno. Kadar je šlo pa za več skupaj, so ga razglasili za oblikovano dediščino. Ne? Ampak, seveda, kljub vsemu, tle gre za ambientalno pomembno drevo.

Od Opere, direktorja Opere, sem dobil en neformalen tekst, predpostavljam. Ko imajo intencijo v Operi pristopiti k temu, da bi pravzaprav ta genski sklad Opere eksploatiral. Genski sklad. Kar – kar je sicer tudi ena resnica. Velika drevesa praviloma, so dobri genski sklad. To se pravi, da bi razselili v večih fazah pravzaprav seme te ta iste bukve. Na en atraktiven način. Osebnostno mislim seveda, da je to prav. Nisem pa prepričan, da... a je men kdo vzel tukile ene papirje od te Opere? Glih kar sem jih mel, ne?... Preveč je papirjev, ne? Pa mogoče mi je tle nekaj zmanjkalo, ne?... Moment. Ravno tisto, kar rabim, ne najdem. Ja, pol moram pa na pamet.

No, v tem gradivu je – tu so tudi – je neko poročilo o tem, kako so bile do zdaj variante tretirane. Ne? V resnici so bile štiri variante. Ena varianta je ta, da – da bi se bukev odstranila in se nadomestna bukev zasadila. Verjetno na isti lokaciji mogoče, ali pa malce stran. Kajti, objekt direktno, seveda, ne podre te bukve. Direktno. Novi objekt ne podre direktno.

Zdaj, seveda, in kar pomeni, da bi se lahko na isti lokaciji nova bukev prilagodila temu objektu, ne? Vendar, kakor sem jaz obveščen, če bi ta bukev bila vzdrževana, zdrži še osemdeset let. Obstoječa.

Druga varianta je bila ta, da bi se seveda z gradbeno jamo obsekovalo. Na en določen način, seveda. Te rešitve so znane in možne.

In tretja varianta je bila, da bi se z gradbenim načrtom umaknili. Mal del stran od bukve, kakor je to danes.

Četrta varianta je bila presaditvena, ki – ki se težko izide, ne? Za tak korpus.

Jaz mislim, da je ta tretja varianta vendarle možna. In bom povedal zakaj. Ta bukev je starejša od prizidka ob Operi. To je ta prizidek, v katerem je noter, v katerem je kurilnica, ne? Kurilnica. In to je seveda zlo, prizidek je zlo globok. Kar pomeni, da je bukev v smeri tega prizidka in v smeri Opere stabilizirana v svojem koreninskem sistemu. In tudi v sistemu krošnje. Je stabilizirana. Če bi torej gradbena jama ne širila na tej točki, na tej točki ne širila – ne prihajala bukvi bližje, kakor je danes ta kotlovnica. Ne? Danes ta kotlovnica. V tem primeru bi bukev na to stran mela stabilizirano situacijo. Seveda je to tehnično popolnoma enostavno. Zakaj gre? Gre za to seveda, da je – gradbena jama bo delana s tako zvano diafragmo. Ne? Zarezano v tla. In bi tu pač lahko naredila neko okljuko, celo zid od Opere. Od tega prizidka, ki je delan med drugo svetovno vojno. Ne? Italijani so ga delal, ne? Clo ta zid bi lahko bil zid v bistvu te gradbene jame. In pomeni, da je tu stvar stabilizirana. Stvar je potem ta, da – ker bistvo pa je, da se ne posega v koreninski sistem. Kar pomeni, da bi lahko potem konzolo, ne? Se približal tudi bliži krošnji, ne? Na konc koncev bi projekt lahko mogoče bil intakten nad zemljo. Mogoče. Sicer bi pa s kakšnim metrom umika tudi nad zemljo, seveda tudi ta projekt pomenil en kulturološki izziv. Kar se teh kulturoloških izzivov tiče, pogledajte si recimo. Zapeljite se iz – iz Šentvida na križišče Gosposvetske na Ajdovščino in pogledajte proti Gradu. Gospod Lajovic, ki je bil svoj čas tudi mestni svetnik, je tam zato, da se vidi na Grad – ima seveda SKB banka previs, ne? In ta previs je kar deset metrov, ne? To ni kar tako. Se pravi, ne? Zato, da mam okvir, da lahko pogledamo na Grad. Pridemo na križišče. Smo seveda se odrekli nekim kapacitetam. Tam, tam, kjer je ta pogled možen. In seveda takih prijemov tudi sicer bi lahko v Ljubljani še tudi našli.

Zdaj, seveda, vsa srž je v tem, da bi se v podzemni konturi umaknili bukvi. Na – v nadzemni kulturi – konturi pa samo vprašanje, samo vprašanje, ali se naredi neka mala zajeda. Ki pa bi tudi kulturološko bla prava med staro hišo in med novo hišo. In sicer zato, tako, kot tudi v odloku piše in tako dalje. Staro od novega loči – tud na razčitljiv način, bi bil to en arhitekturni izziv. Ne? Ki bi ga bilo treba opraviti. Zato sem jaz, ne? Sem za to, da se te variante naredijo in se nas prepriča, na nek način, da se te variante ne izidejo. Ali pa, da se ta varianta, o kateri jaz govorim, ne izide.

Tudi moram sicer povedat, ne? Nam se je enkrat že zgodilo, da – ne vem, iz naslova simetrije, pa kaj jaz vem iz česa, da so rekli, da se neki projekti ne dajo spreminjat. Pogledajte, če pogledate tist prerez tamle na – na levi gor, ne? Pogledajte. Zato, da se recimo spusti not v hišo, da se spusti svetlobni jašek, ne? Kok ga je tam čist skrajno levo, ne? Na drugi strani, ne? Tam, kjer je bukev, je pa pravzaprav za šestdeset centimetrov – naj bi bil spuščen dol, zelenica, pa moram reč, da ne vem zakaj, no... Ne? Tako, da ta simetrizacija, na katero se bo skliceval čisto sigurno marsikdo, ne? Tle okrog, tega, kar na enkrat vidite, da te stvari niso absolutum, ne? In tudi, če bi naredili ta zob v kleti, ne? Bi zgubili mogoče kakšno garderobo, ne? Jaz sem si pogledal te projekte, ne? In pač povem, da je tam nekaj pisarn, pa nekaj garderob, ne? Ki bi mogoče mela tam neko, rekel bi, malce izločeno, par kvadratnih metrov. Ali pa par deset kvadratnih metrov. In to... ker te konture niso konture – problem ne posega v tehnološki sklop. Ampak v sklop pisarn. In pa rekel bi vadbenih prostorov. Tako v kleti, kot gor. Pri čemer sem rekel, da se jih gor zlo verjetno da, skor sto procentno ohrant. Skratka, gre za to, da arhitekt poišče možnost, ali je to možno naredit – neko arhitektonsko cenzuro. Ne? Ki bo

ogledalo te bukve. Ker je seveda v prostoru ta bukva tako dominantna, da – da bi bila to oropana cela Cankarjeva.

Projektant ima pravzaprav samo en argument, ki pije vodo. Pri tem, da se boji, da če bi bukev tu ostala, bi recimo čez deset let se posušila. Recimo. Bom povedal kateri argument je to. To je argument ta – da se v pogojih gradnje in sicer in tako naprej, podtalnica obnaša na drugačen način, če se nekje zgodi en ventil. Pa se tista podtalnica za časa gradnje ven spusti. Ali kakor koli je. Tle gre za tako zvane leče. Leče. Ne? Ker tukaj je delovni teren. Pol maš ti neke zaprte leče in tako naprej. Drevo se na te sisteme navadi. Ne? Lahko bi se ti sistemi kaj izpraznili. Ampak, v tretjem tisočletju, da mi ne bi znal odčitati vodnega režima, ne? Nekega drevesa. Ne? Kar pomeni neki sond, ne? In, da ne bi z nekimi drenažami, ali pa z nekimi cevmi bli sposobni eventualno ohranjati, ne? Recmo ta vodni režim. Pri čemer, če boste šli pogledat, kaj pa jaz vem – drevorede ob Prešernovi, ne? Saj vidite, kar ven gledajo tiste plastične drenaže. In tako naprej. Skratka, dreniranje nekkih sistemov, v prid zraku in v prid – in v prid vodi, seveda, so – so, so tudi praktično uporabne reči. Tudi v Ljubljani.

Zato svetujem umik, ali pa podpiram ta sklep odbora. Da se pregledajo te variante. Pri čemer je seveda ključ zadeve v tem, da se pogleda varianta, ali se da umakniti v podzemlju, ne? Za določeno kvadrato. In malo manj umika v nadzemlju. In – in potem, da se pregleda, ali je ta vodonosen režim možno ohranjati tak, kot je na njega bukev navajena. Ne? Saj gre za navajenost drevesa. Zato tudi tak drevo seveda, ker ma koreninski sistem pač nekemu sistemu prilagojen. In je v prid temu koreninskemu sistemu to, da se ta režim ohranja.

To je moj predlog. Al pa, oziroma, ne bomo danes sprejel tistega, kar je Penko rekel. Ne? Ali – ali. Ampak, bomo sprejeli osnutek, ne? S pripombami. Ne? Ja. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Kolega Penko. Replika. Prav, kolega...

G. ZVONE PENKO

Ja. Saj na koncu je gospod Jazbinšek pravilno presodil, da bomo osnutek, saj sem tudi citiral, da tokrat sprejemamo osnutek predloga. Do predloga se pa seveda strinjam, zlasti, ker je on strokovnjak, kot arhitekt, da bo stopil tudi v kontakt, osebni kontakt s svojim sošolcem Kobetom. In, da to rešitev bota našla, da ostane, če je možno in bukev in razširitev Opere. Če pa ne, žal, kot Zvone Penko se odrekam bukvi v prid razširitve, če to ne bo možno. Toliko...

G. MILOŠ PAVLICA

Replika kolega Žagar.

G. JANEZ ŽAGAR

Jazbinšek je zelo detajlno opisal kaj je vse možno narediti, ne? In jaz mu kar verjamem. On je arhitekt. Ima tudi veliko izkušenj. Tudi z okoljem. Ampak, vseskozi pa ni razmišljal o cenovni komponenti takih variant. Mislim, da če se enkrat odločimo, da se operna hiša posodobi, poveča, bi tudi neka bukev, ki smo lahko še tako sentimentalno na njo navezani. Ne bi mogla biti res tako velika izguba za mesto Ljubljana, da je ne bi mogli pogrešiti. Namreč, kakor je meni znano, se ta genski material že hrani. Teh rdečih bukev je kar nekaj v Sloveniji. Da se jo dost veliko posadi nekje drugje. Mogoče tudi v bližini, v bodočnosti. Zdi se mi, da bo ta bukev najbolj med samo gradnjo prizadeta. In še tak trud, še taka draginja. Čez deset let bo pa začela res veneti. Pa bo potrebno zdravljenje. Pa bo potrebno to. Ne vem, če ma smisel

se toliko s tem res ukvarjat. Kljub temu, da sem jaz velik ljubitelj dreves. Če se ga da le ohranjat. Doma sem pri vseh gradnjah to počel. Dostikrat, čez leta sem ugotovil, da se mi to ni vedno obrestovalo. Mislim, da pri tej zadevi ne bi smeli toliko polemik met. Ker pa mislim, da bo veliko govora na temo te bukve še danes tukaj, bi pa bilo dobro, da bi na tej karti bil ta – to drevo nekoliko bolj plastično prikazano, do kje segajo te veje. Ta krošnja. In tudi morebiti korenine. Jaz približno tako poznam. Ampak, v gabaritih, na tlorisu pa zdele ne bi vedel, kako je to veliko drevo. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Replika na repliko. Kolega Kuščer.

G. SAMO KUŠČER

Ja kolega Žagar pravi, da se mu zdi, da bo bukev prizadeta ob gradnji. Ja, pa kaj mene briga, kaj se vam zdi. Sej, v redu. Meni se pa zdi kaj druga. Ampak, saj ne gre za to, kaj se komu zdi. Dejmo prosim natančno proučit vse možnosti! Vse možnosti! Mislim, da vse možnosti enostavno niso bile proučene. Jaz želim samo to! Še enkrat poudarjam, ne nasprotujem širitvi Opere, kot je prej moj kolega Penko rekel. Če se ne da na noben način ohraniti bukve, sem tudi jaz za razširitev Opere tako, kot je zdele predvideno. Če se to ne da drugač izpeljat. Ampak, dajmo najprej ugotovit, ali se res ne da kako drugač to izpeljat. Prosim lepo! Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Še ena replika na repliko. Kolega Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ne dela mi. Jaz upam, da je Žagar vedel, da bom repliciral, ne? Predvsem zato, ker on diskutira ideološko. On sovraži sentiment. Tle sploh ne gre za sentiment. Žagar, ti si bil tle, ti si bil tuki not v tem mestnem svetu predpostavljam, ko ste ambientalno vrednost te bukve zaščitili. Ja, seveda ti naravo sovražiš. Saj si tam doma iz Besnice. To je meni popolnoma jasno. Samo tle gre za mestno – mestni land mark. A razumeš? In drugo njegovo ideološko je, da gre za cene. Pa za kakšne cene gre? Če se čisto mal umakneš z gradbeno jamo? Ta je pa dobra. Kakšne cene so tuki not? Ne. Ti misliš, da vsaka kvaliteta za sabo nosi denar? To ni res. Vsaka kvaliteta nosi malo denarja. Manj je več je rekelManj detajlov je več, ... seveda, če je kvaliteta. Ampak, kvaliteto je treba pa znat. Treba je pa met določeno stopnjo znanja. In oprostite, tudi določeno stopnjo kulture. Kajti Opera sama mi je tu...

G. MILOŠ PAVLICA

Gospod Jazbinšek...

G. MIHA JAZBINŠEK

... zapisala.

G. MILOŠ PAVLICA

Ja...

G. MIHA JAZBINŠEK

Žrtev, potrebna za rast Opere, je na nek način zmaga kulture nad naravo. Oziroma prevlada kulturnega interesa nad interesom ohranjanja naravne dediščine. Ta – ta bukev je tudi kulturološki fenomen. To so pozabili. In Odlok je o kulturni in naravni dediščini. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Gre za kulturno bukev. Hvala lepa. Replika na repliko ni možna. Enkrat kasneje. Razprava, kolega Sodržnik.

G. MAG. JANEZ SODRŽNIK

Hvala lepa. Bom se kar se da koncentrirano povedal. Ker ne bi želel ponavljat nekatere stvari, ki so bile že povedane. Predvsem s strani gospoda Penka in pa kolega Jazbinška. V Ljubljani, moje mesto smo že pred časom dali pobudo v zvezi s to redeče listnato bukvijo. Jo posredovali tako Operi, kot županji. Predvsem v interesu, da bi našli, kot je bilo zdaj v velikem obsegu govora, primerno rešitev. Ki bi če se le da izognila temu, da bi bukev morali preprosto odstranit. Ker tako zelo grdo se sliši, ne? Ko se prebere. Tako nesentimentalno mogoče. Bil sem sam tudi na razgovorih v Operi in tam so mi predstavili kar zajeten dosje o njihovih prizadevanjih, da bi ta problem ustrezno rešili tako, da bi bilo krivično govoriti, da niso določene napore vložili pri pripravi tega projekta. Tudi v to smer, da bi bukev bila rešena. Vendar, mi smo razmišljali zelo preprosto v to smer, da verjetno ni ustrezna podlaga, bi rekel – ugotovitev nekega lahko tudi zame strokovnjaka, doktorja in podobno, ki poda strokovno oceno na osnovi nekih teoretskih analiz. Da bukev verjetno ne bi preživela morebitne selitve in podobno. Sej, na koncu koncev mi natančno vemo, da je možno čisto vsako drevo presaditi. Samo dovolj veliko jamo moraš skopat, če mal banaliziram. In seveda tu zdaj trčimo v ono zgodbo okol financ in podobno. Al pa nekih realnih možnosti v fizičnem prostoru. Realne možnosti v fizičnem prostoru obstajajo. O tem ni dvoma. Finančna sredstva pa so zanesljivo zanemarljiva v primeru z neko celotno investicijo, ki stoji za to rekonstrukcijo in pa razširitvijo Opere. Mi smo tudi ponudili možnost delnega sofinanciranja tega projekta. In to še vedno mislimo.

Vendar prav tako mi je pri srcu, ali pa blizu rešitev, ki jo je nenazadnje že samo vodstvo opere predstavilo. In nisem dobil do danes odgovora točno, v kakšni fazi zdaj, bi rekel raziskovanje, ali pa proučevanje te možnosti. Namreč, da so z Ministrstvom za kulturo in pa z arhitektom iskali možnost, da bi bukev ostala tam. Da bi se projekt prilagodil do te faze. Da bi bilo možno to, kot pravi Miha sintetizirat. Se pravi, da imaš obe možnosti. Se pravi, tudi sam absolutno nisem pristaš te dileme, ali – ali. Se pravi, ali bomo Opero gradili, ali pa bukev podrli. Mislim, to je brez veze. Jasno, da bomo Opero gradili in naredimo vse, da bo tudi bukev tam ostala. Celo sem prepričan, da to niti ne bi bil tako, bi rekel dramatičen poseg v sedanji načrt. Pravzaprav če bi že od tega, kar je narisano – uveljavili. Bi bukev ravno tako ostala. Vendar je pa dejstvo, da bi bil pa sam neposreden poseg tako blizu, da je velika verjetnost, da bi drevo prizadela do tega obsega, da bi mogoče mal hitreje odmrlo, kot bi sicer po neki naravni poti. Drevo je v relativni slabi kondiciji. To je treba povedati. In je velika verjetnost, da bi tudi ob vseh zaščitnih ukrepih, slej ko prej, bi rekel – odmrlo. Vendar, realno je pričakovati, da to ne bo tako kmalu, da ne bi bilo vredno vložiti tega napora.

Meni je seveda tudi blizu – recimo mi se zdi simpatična ta ideja. Projekt, ki so ga v Operi naredili v zvezi z genskim materialom. Se pravi razširitvijo nekih otrok te bukve po raznih parkih in podobno. Jaz sem jim obljubil, da bom eno seme doma, pri sebi vsadil. Ne? Da bodo

lahko podirali ga moji pra pra vnuki in podobno. Vendar, to je mislim, da pač ena taka bolj populistična poteza. Zato, da mal nevtraliziraš ta pogled na, na – na posekanje te bukve. Kot rečeno, ta predlog odbora je bil tud mal v luči tega, kar smo zdaj vsi govorili. Se pravi, da damo stroki možnost, da predlaga rešitev. In, da seveda jo pokaže tudi vsem nam, ki se bomo na koncu vendarle morali se odločit med eno ali drugo možnostjo.

Se pravi, sam vsekakor smatram, da je rešitev za bukev pozitivna možna. Imamo najmanj dve. Se pravi, da ostane tam, kjer je. Se pravi, da se prilagodi projekt ustrezno. Ali pa, da se preprosto, z ustreznim pristopom presadi v neko neposredno bližino. Vendar, je pa jasno, da bi morale biti vse te odločitve sprejete relativno hitro. Ker v neki zgodnji pomladi marsikaj od tega, kar je bilo rečeno, že ni več moč izvajati. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika kolega Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, pojavlja se tud teza, da je bukev taka. V slabem stanju. Ja, ni v najboljšem stanju. Vendar, ta bukev zdrži še osemdeset let. To sem dobil iz – iz gozdarske fakultete. Seveda podatek, če je – če je urejena. Če se je ne napade. Zato jaz predlagam seveda tole varianto, ki je bila že leta 2003 – evo, ena od teh variant. Ne? Za katero sem jaz pol nekaj detajlov povedal. Ne? Sprememba arhitekturnih načrtov. Pri čemer gre predvsem – okrnitev nekaj kleti. Okrnitev nekaj kleti. Mogoče gor kakšen prostorski akcent. Ne? Tako, da vprašanje je, če ona ostane in situ – je samo vprašanje seveda prirejenih načrtov. Drugih vprašanj seveda ni. Ona ne more ob obsekavanju in tako dalje – ostati in situ. Ampak, opozarjam še na nekaj, ne? Ob tej bukvi je že zrasel, ta čas, ko je ona že bila in je bila velika – je zrasel ta prizidek med drugo svetovno vojno. Kjer se je od spodaj naredilo. In seveda je proti, proti Operi današnji. In – to se pravi proti dost veliki površini – ki je problem tukaj. Je – je ta bukev stabilizirana. Ne? In, če se ne dreza v rastišče, ne? Potem seveda ima neke, neko perspektivo. In jaz osebno mislim, da je en sam inženirski problem, ki sem vam ga povedal. In ta inženirski problem je samo eden. In bo tudi projektant povedal, da je to samo eden problem, ne? To se pravi, ohraniti vodni režim, ne? Na tem rastišču čim bližje temu, kar je danes oziroma, če obstojajo neka znanja, mogoče tudi popravek tega režima. In gor seveda. Zdaj, tudi, če bukev... Namreč, jaz moram, kot arhitekt povedati še nekaj drugega. In tudi iz tega zavarovanja izhaja nekaj. Tu seveda ni vredna samo bukev ambientalno tako, kot je danes, ne? Tudi sicer bi morali na tej lokaciji – tu je vredna lokacija. Ki istočasno markira med starim in novim, ne? Tako, da v vsakem slučaju bi se pa tu morala nova bukev zgoditi, v nekem smislu. V tem prostoru. No, tako, da – pa naj ta bukev en čas bo. Pa naj se ta čas pripravlja nadomestek, ne? V bližini, kar je mal težje, ne? Ali pa nekje zraven. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Rastejo kar hitro bukve. Replika na repliko, kolega Penko. Ampak, vmes vprašam – mam mi kakšno sliko, kjer bi se pozicija te bukve videla...

Iz dvorane: ... sem vprašal, pa...

A lahko? No, zdaj bomo pogledal, če lahko najdemo kakšno slikico s tem? Izvoli kolega Penko.

G. ZVONE PENKO

Iz razprave gospoda Jazbinška je razvidno, da je ta bukev stabilizirana. Ker je bila zgra..., ker je bila, ta prizidek je bil zgrajen kasneje, kot sama stavba. Ampak, to je predvidevanje. Hočem povedat to, da bo treba pospešit, da se ugotovi na nivoju gozdarske fakultete in pa arhitekt, projektant kaj, za kaj se odločimo. Se pa strinjam, da – da naredijo recimo tistih pet, deset kvadratnih metrov manj prostora. Pa da pustijo to bukvi. Ampak, kaj se bo zgodilo, če bo ta bukev zdaj – predvidevamo, da je stabilizirana – ne bo prenesla nobenega posega? Potem bomo rekli. Tolk smo se o tem pogovarjali, zgubili to in to in pač v prazno. Hujše bi blo, da bi se mi predolgo prepirali o tem. Se dosti pogovarjali. Ampak, dajmo se odločit, zdaj je to osnutek. Dajmo nekako tudi vodstvu hiše in ministrstvu, da pospešijo delo projektanta, da se čim prej pride do rešitev. In, da tudi kasneje čim prej sprejmemo predlog. Za ureditev tega prostora. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

No, če prav razumem, je rdeča bukev v zeleni barvi, ne? Izvedbi. Na skici, ki je prezentirana. Razprava še dr. Gomišček.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Hvala. Že spet bom podal mnenje tega našega strokovnega odbora. In sicer obstaja za njih še eno vprašanje. In sicer vprašanje zadostnega radija za potrebe tovornjakov, ki bodo dostavljali iz Zupančičeve ulice in pa šli ven na Cankarjevo cesto. Naj – sprašujejo se, če je zagotovljen dvanajst metrski radij? Za zavijanje teh tovornjakov.

Drugo je pa to mnenje, ki ga že skoz poslušam. In sicer so ga razširili še mal bolj. In se sprašujejo, kakšno je mnenje Zavoda za spomeniško varstvo? Glede dveh stvari. Eno je oblikovanja višinsko zelo izpostavljene arhitekture. Ker bo veliko višje. To je eno vprašanje. In drugo je pa glede zunanjih ureditev. To ni samo ta bukev. Ampak so tudi ograje, dovozi, izvozi. Nove zasaditve. Poseben se jim zdi važna, važen izgled Cankarjeve ceste.

Zdaj, moram pa reč, da bi pa jaz samo še mal komentiral tole, kar se te bukve tiče. Jaz mislim, da v tem mestnem svetu smo pravi strokovnjaki, kako nekaj zaščitimo, pa potem čez nekaj časa spremenimo mišljenje. Za moje pojme je paradni konj tega naša razvpita vzpenjača na grad. Osem mesecev preden smo se odločali, da jo bomo zgradil, smo zaščitili grajski hrib. Čez osem mesecev smo morali pač v to zaščiteno območje potegniti traso za vzpenjačo. In sicer takrat, se spomnim je bila v tem mestnem svetu argumentacija nekako taka. Ah – kaj se sekirate, saj to je samo nekaj dreves. Pa še tista so stara in bojo padla. Tko približno smo naredili takrat. In podobna, ista logika se mi zdi, da je zdele, v zvezi z bukvijo. Ne vem, nisem strokovnjak za nič. Ampak, moram reč, tole filozofiranje – a je stabilizirana, a ni stabilizirana – občutek mam, da ta prvo, kar bi blo, bi bilo treba vzeti eno lopato, pa pogledat – do kam korenine tam pridejo – do tistih temeljev. Vsaj sam, kadar sem kaj delal, sem tako delal. To, vse ostalo je pa teorija za moje pojme. Tako, da jaz mislim, dokler se tam ne naredi ene – enega zareza. Ene luknje. Je tako. Saj sonda se zlo kulturno že sliši. To je enostavno, treba je eno luknjo naredit, pa se vidi, ali so korenine tam, ali niso. Saj lahko je čisto asimetrična tista. To se mi zdi, da pa še jaz, k nisem s tistih krajev, kjer je kolega Žagar, vem, da lahko rože – že v loncih, če jih zalivate, bodo čisto v eno smer korenine ble, v drugo pa krošnja. Lepo vas

prosim, pa ne zdaj razlagat ne vem kakšne visoko leteče znanosti tukaj. Kaj je s tole bukvijo. Naj se pogleda, pa je. To pa res najbrž ni tak velik problem.

Dokler pa tega ne bo tlele vidnega, se mi zdi, je pa vse skupaj – na pamet govorimo. Ne? Kolega Jazbinšek je že zelen. Pa tiste korenine, kako gledajo, pa si ne more zdele natančno predstavljati. Jaz pa še manj, ne? Tako, da jaz bi svetoval – jaz mislim, da je res prav, da se take stvari ohranja. Ampak, dej, bodmo tolk kulturni, da se lotimo te stvari tako, kot je treba. Ne nekaj na pamet govoriti, ampak rečemo – radi bi oboje ohranili, zaradi tega bomo naredili najmanj kar je, dve luknji tam noter, da vidimo, kako so tiste korenine. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

No, jaz verjamem, da vejo. Glede na krošnjo, so korenine gotovo zelo velike. Izvoli.

G. MIHA JAZBINŠEK

No, repliciram zato seveda, ker sem diskutiral v smer sond, ne? Ne? Zdaj, če hoče to on z lopato početi, k je doktor znanosti, naj počne z lopato, ne? A razmete? Ampak, njegovi kolegi, doktorji znanosti, s katerimi sem se pogovarjal, so rekli, to sta dve, tri sonde, ne? Ne? Lahk jih je tudi deset, ne? To ni noben problem. Ne? Tudi jaz sem financiral pri eni svoji investiciji šest sond takih, na minus petindvajset metrov. Pa nisem zato obubožal. Niti kot, rekel bi – zasebnik, ne? Tako, da prosim lepo. In drugič, čisto na pamet pa ne diskutiramo. Ne? Ker čisto asimetrična pa takale drevesa – s težavo, da so. No, ampak, seveda, no iz pravno formalnih razlogov, te razumem, no – diskutiraš. No, jaz sem pa iz vsebinskih. Če bi pa iz pravno formalnih, pa ti raj ne povem kako je z našimi službami v tem trenutku. Če bi samo tukile en sklep vaše vlade vzel ven, ne? Zdele na temo to, bukke. In sicer iz januarja letos, ne? Ki ne pije vode in tako naprej. In, ki reče – pazite, to, kar je najbolj nevarno. Da se nadomestni problem reši, ko bo ta Opera dobila uporabno dovoljenje. A si predstavljate, da lahko republiška vlada za nadomestno sanacijo tivolskega bajerja reče – ob svetem nikoli, ne? Se bo zgodil nadomesten. In to na pobudo naše službe. Ne? No, ampak, nič hudega. Jaz mislim, da če bojo dostojno gradilci naredil. Bodo mel dva parametra – kulturološki. To se pravi umik objekta. In drugi je, rekel bi – ne zelen – ampak biološko, ne? Rdeča, ja. Ja, rdeča bukkev – zdaj pa razumem, zakaj je oporekal mojemu izvajanju. He, he... he... Pri ta rdečih se menda z lopato dela. Pr ta črnih pa s sondami. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Razprava kolegica Širca.

GA. MAJDA ŠIRCA

Hvala lepa. Jaz se pa tokrat strinjam z gospodom Gomiščkom, ki pravi, da se govori tukaj na pamet. Menim, da danes bi bilo mnogo diskusij prikrajšanih. Dobro, saj ne dvomim, da marsikdo v njih uživa. Ampak, vendarle prikrajšanih, v kolikor bi investitor tukaj, ali našim službam. Ali pa pač prišel sem in povedal celotno, celoten historijat, ki vendarle je dal odgovore na vprašanja, ki jih danes tukaj načenjate. Danes smo januarja 2006. In, če me spomin ne vara, je bil ta načrt odobren pred šestimi, sedmimi, ali celo osmimi leti. Mislim, da leta 1998, ali 97. Je ta natečaj bil izveden. Izveden. In od takrat do danes vendarle, za vraga, so bile proučene vse možnosti, ali ustreza, ali ne. Jaz osebno menim in nisem edina, ki – ki se strinja, da gre za dobro rešitev. Da je arhitekturna umestitev in nadgradnja obstoječega spomeniško zaščenega objekta Opere spodobna rešitev. Mimogrede, osebno mislim, da

bistveno bolj pametna in boljša od tiste, ki se plete okrog Drame. Ki tudi sega v kar nekaj let nazaj. Da gre za rešitev, ki smiselno poveže neko staro oziroma kultu..., arhitekturo iz preteklega obdobja s smiselno povezavo današnjega časa. In, da tudi gre za racionalno rešitev. Tako, da zdaj, neke take otročje izjave, kot smo jih slišali na začetku, da dajmo kar neko novo hišo graditi, zaradi tega, ker velja spoštovati ambientalno naravo oziroma zaščito bukve skoz to ambientalni, ambientalni vtis. Mimogrede ta ambientalni vtis ni čist najboljši, ker, če bi bil tako – ta umetniški vtis narave tako pomemben. Ne bi se vse vprek tam parkiralo. To je otročje. Zdaj, kar gradit kar neko novo hišo. Ko pa imamo ustrezno, spodobno, premajhno, ampak času neustrezno hišo, ki bo s to dograditvijo in poglobitvijo teh potrebnih prostorov pač lahko kos – očitno temu trenutku. Pa tudi jaz mislim, tudi bodočemu času. Tako, da mislim, da je racionalen, spodoben projekt. Ne more..., ni potrebno, da ga zasramujemo. Kar se pa vprašanja bukve tiče. Če, kot mi je znano, so bile rešitve scenarija – a., b., c., d.. In še več, kot d. – narejeni. In, ne vem, a moramo bit vedno tako nezaupljivi. Res, da jih nimamo pred seboj. Res, da nam ni nihče to razložil. Kar se mi zdi, da bi bilo smiselno, da bi. Da bi bili morebiti kakšni dvomi umaknjeni, ali pa že prej, predhodno – določene rešitve sanirane. Ampak, žal pač ta nedialog med mestom in državo očitno je predaleč. Jaz bi postavila samo eno vprašanje. Glede na to, da v sklepu beremo, da ta nadomestni ukrep, ki naj bi izviral iz žrtvovanja – jaz sem slišala, da tudi bolne bukve. Ampak, ni nujno. Naj bi se izvedel z revitalizacijo ribnika v Tivoliju. Zdaj, v temu odloku je omenjen ribnik v Tivoliju. Slišali smo pa z – zgodbo Koseškega bajerja, ne?

... Iz dvorane: zdaj.... Zdaj majo odlok. Zdaj majo..... iz januarja...

A mam jaz potem star material....

... Iz dvorane: Ne, ti maš Tivoli....

Ja, jaz imam Tivoli ja....

... Iz dvorane - /// nerazumljivo....

No, zdaj bom pa jaz mal nezaupljiva. Ne? Glede na to, da je Mesto večkrat ponujalo neke nadomestne rešitve, ki očitno nekje niso bile ...

... Iz dvorane: G. Jazbinšek – realizabl....

Ja, blago, z blago dikcijo ne realizabl. Ali je zdaj ta ribnik Tivoli možen? Ali je res to optimalna? To pa... Tle pa sem jaz nezaupljiva. In, če bi kaj preverjala, potem bi to nadomestno, nadomestni ukrep, ker razumem, da vsi tisti – sondaže, rešitve, umiki hiše tej, temu drevesu – velja jih razumet, kot tiste pač, da bo ta – ta bukev padla. Ali je ta uresničljiva? Tu pa se ne bi rada osmešila, kot smo se mogoče mestni svetniki kdaj v preteklosti že kdaj osmešili, ko smo v kaj verjeli, pa potem ni bilo mogoče. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Dve replike. Kolega Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja gospa Širca je bila seveda žaljiva, ne? Uporabila je besedo otročje. Zdaj ne vem, zdaj – na koga se je to nanašal? A na gospoda Kuščerja? Ja, ha, ha.... No, no, no. No. Jaz bom pa tud žaljiv. Najvišje prideleze kulturnik, ali kulturolog, ki se kulturi odpove. Moja trditev je, da je gospa Širca zato v državnem zboru.

No, tukaj se reče – pogledajte, kok je blo narejenega. Kdaj je bil natečaj, reče. Jaz sem prvo, kar sem vprašal – sem rekel – hudiča, kako je to možno? Da Opera investicija, pri kateri mamorešitev znano šest let, pride v ta mestni svet let 2005. In se vleče v 2006? In zdaj bojo mestnemu svetu rekli – dajte kaj narest? Hitro dajete. Tukaj so bile resne zadeve. In tako dalje in tako naprej. Mislim, to je oprostiti škandal. Ali je za ta škandal kriva – kriva vaša vlada, ne? Ali je kriva naša vlada in naše službe? Da mamore to zdaj na dnevnem redu? Ne? Tega jaz ne morem razumeti. In istočasno se boste pa tle še norca delali iz vseh in tako dalje.

In drugič, čista laž. Ne? Kar na enkrat moramo mi verjeti, da so bile rešitve narejene? Pravite – nezaupanje. Ali je bog otac naredil te rešitve. Če bi bile narejene, bi mi jih že zdavnaj pokazal. Namesto, da lobirajo okrog mene. A razumete? Nekateri pač nismo verujoči. Še najmanj pa nismo verujoči LDS-u. Ta je dobra. Ne? Če bi bil bog – ajde – da, da. Ne? Rečemo, ne? Saj včas je bil bog, ne? Ja. Sicer v podobi Ropa. Roparske ekonomije. In roparske kulture. In tako naprej. Ampak, nismo verujoči, lepo vas prosim....

G. MILOŠ PAVLICA

Ja. Če malo...

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Jaz sem nehal bit, kot minister LDS-ovski....

G. MILOŠ PAVLICA

Če mal zmanjšamo ton...

G. MIHA JAZBINŠEK

To pomeni zdaj seveda... Ja oprostite. To je čista farsa, ne? Tega preizkusa umaknite, ki je enostaven. Ki je enostaven. Ni.

.....konec 2. strani I. kasete.....

...V tej dimenziji, kot je tlele skica narejena. Nihče ne oporeka projektu. Lahko pa bi oporekal nečemu, kar je bilo danes izrečeno. Ali je bilo v razpisnih pogojih, da je ta bukev nekje zaščiten? Kaj je s službami? Kar se kulture tiče. Ali ni mogla že v projektu bit umaknjena od te bukve? Dragi moji. To je pa, to je pa krucialno vprašanje. Ne? In zdaj

vsakršna napaka, v vsakem trenutku, vsaka agresivnost, ki se dogaja. Na konec koncev tudi služb, ne? Naj tuki kasirajo eni, ki so menda otročji. Reče se – za vraga, to je treba naprej pognat tovariši. Porint! Porint! Porint! S takimi porivači, ki niso opravili svojega...

G. MILOŠ PAVLICA

Čas....

G. MIHA JAZBINŠEK

Svojega, svoje funkcije. Takrat, ko so bili na funkciji. Ne? Se jaz ne morem v neskončnost prepirat v tem mestnem svetu. Zato sem dal konstruktiven predlog, ki je sinteza vseh problemov. Če se bo izšel, se bo izšel. Če se pa ne bo izšel, se pa ne bo izšel. Bomo pa sprejel tak, seveda predlog, kot nam je tukaj dan. Samo od osnutka do predloga, šinfat pravzaprav pristop k variantam. Ker menda so bile variante že narejene. Na zaupanje. Ne? To je pa škandalozen način diskusije. Oprostite.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa za podaljšek. Se pa – replika na repliko, kolega Božič.

G. MIHA JAZBINŠEK

Sej nobenemu noben nič noče, ne? Varianta...

G. PETER BOŽIČ

Ja, oprostite, drage svetnice in svetniki. Osebno sem prepričan, da je ta razprava, ki traja zdaj že ta drugo uro, za mene že čista patologija. Mi se tukaj ukvarjamo z neko zaščiteno bukviijo, ki – kateri, ki seveda ni edinstveni primerek na tem svetu. Ampak je takih rdečih bukev – lahko naredimo jutri ali pa pojutrišnjem za cel gozd. In o – o tem se tuki pogovarjamo zdaj že eno uro pa pol. In gospod Jazbinšek je prepričan o tem, da ga bom jaz še kdaj jemal resno. Pri teh zadevah Za mene je to čisto izživljanje, kot da ne bi mel še česa družga danes na dnevnem redu. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika, kolega Kuščer.

G. SAMO KUŠČER

Ja. Jaz sem bil kar navdušen, ko je kolegica Širca doživela tak salto mortale v zadnjih stavkih. In nenadoma ugotovila, zdaj pa ona tud ni več zaupljiva. Mal prej pa pač je ta zbor podučevala kako, pa mi smo zaupljivi. Saj smo vendar dobili vse. Pa saj so strokovnjaki naredili. Pa bla, bla, bla. Pa bla, bla, bla. Zakaj nismo zaupljivi? Pol pa ups – zdaj pa tud jaz nisem več zaupljiva. Hvala kolegica. Hvala. Je blo res zlo, zlo poučno. Če sem pa prejšnjo, prejšnjo njeno izvajanje dobro razumel, je pa takole rekla. Da so bile vse možne variante proučene, vključno s tem, kaj se naredi. Skratka vse možne variante. To, kar jaz želim. Skratka vse možne variante na temo, ali se da ohraniti tudi bukev – proučit. In, če sem prav razumel kolegico Širco, so bile vse te variante narejene, samo nismo jih dobili za pogledat.

Halo? In zdaj naj bomo zaupljivi? Kolegica, ali sem prav razumel? Naj bomo zaupljivi. Ble so variante narejene, samo nismo jih dobili za pogledat. Jaz sem zaupljiv. Jaz sem res zaupljiv. Ne?

Bom mimogrede porabil še malo časa, da – da še mal Petra ošvrcam, ne? Misli, da je to skrajno neprimerno, da se v javnosti od cenjenega kulturnika in cenjenega politika in cenjenega javnega delavca pojavlja – recimo – tak omalovažujoč odnos do drevesa! Ja, baje je še ena bukev. A veš? Ko jebe bukev. Pa dejmo bukev sesut. Ma bejž, bukev bomo tle mi neki sezidal. No daj – bukev daj že stran. Bukev no.....

G. MILOŠ PAVLICA

V redu. Hvala lepa. Še ena razprava imamo. Replika na repliko? Ja. Odgovor na vse replike. Izvoli...

GA. MAJDA ŠIRCA

No, jaz bom zadovoljna, če boste te dosedanje izsledke dobili na mizo. Najbrž vas bodo potešili. In prav je, da se jih dobi. Saj se strinjam tudi sama. Jaz sem pač se pozanimala pri tej, pri prejšnji. Pri vseh ostalih vpletenih političnih in nepolitičnih, politično obarvanih opcijah. Kaj in kako poteka to reševanje. Vem, da je bilo precej zapletov pri temu, kaj je to nadomestni ukrep. In tukaj, in tukaj bom tudi vesela, če bojo podatki dokončni. Naj pa vas opozorim nekaj. Ta hiša je v Zakonu o zagotavljanju – o zagotavljanju vlaganj v posebne in nujne projekte v Sloveniji, ki je bil podaljšan lani, že nekaj let, kot prioriteta. Vlaganje v SNG, v Opero in to smo tudi v druge, ampak predvsem v Opero, je na začetku vseh spiskov. In zato so ne samo letos, ampak tudi že prej, bili zagotovljeni finančni out put-i. Zato verjamem pa, da so potekali počasneje, kot bi lahko. In ne samo v tem zakonu. V tako imenovanem kulturnem tolarju. V proračunu. Ampak tudi v krovnem zakonu o nacionalnem kulturnem programu, ti – ti – ta investicija je prioriteta. Maribor je to naredil že davno. Tudi z drugačnih impulzov. Ki so bili v smislu tekmovanja z Ljubljano zmeraj hitro ugodeni. In, če bi lahko zaključili, dobite izsledke na mizo. Boste pač pomirjeni. Ali pač lahko tudi, če boste hoteli, ustavili projekt, ki, kot pravim, ima v zakonu že kar nekaj časa zelene luči. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. In ni več. Ker... a repliko – replike. Razprava dr. Čepar.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Hvala lepa za besedo. Lep pozdrav svetnicam in svetnikom. Torej, glede tega osnutka bi mel dve – dve misli. In sicer osnutek – osnutek je treba sprejeti. Menim, Opero je treba prenoviti in razširiti. To je gotovo ena ugotovitev. Seveda v okviru tega, sprejeli bomo osnutek s pripombami. V okviru tega se da še marsikaj, marsikaj povedat.

Rad, glede bukve – rad imam kulturo in naravo. Ljubim gozd. Razprava o bukvi me veseli. Podpiram bukev. Ampak, seveda, bom navedel čisto druge razloge, kot ste jih tukaj navedli. Torej, za odstranitev je en sam resničen razlog. Bukev je napoti. Napoti novi gradnji. Za ohladitev veste sta pa seveda, smo slišali dva razloga. Bukev je ostarela. Malo življenja ima pred sabo. Skrajšajmo ji manj kvaliteten preostanek življenja. In drugi razlog, evtanazijo bukve opravičimo s posaditvijo drugih mladih dreves in rastlin ob ribniku. Tema dvema razlogoma nasprotujem. Zato, ker nas vodita v način razmišljanja, ki ga lahko, ki ga lahko uporabimo tudi na ljudeh. In tu zame seveda velja spoštovanje življenja. Tudi starega. In ne

glede na to, ali ga nadomestimo z novim. Zato me ta razprava o bukvi zelo veseli. In opogumlja. Namreč, če se tako borimo za življenje drevesa, kako šele si bo ta zbor prizadeval, ko bo treba rešiti življenje človeka! Torej, zato podpiram predloge, da se izdelajo in ovrednotijo različne variante, ki bodo pokazale tudi ceno. In bo torej iz njih razvidno, koliko kvaliteta stane, koliko pa ne stane. Morebiti stane. Morebiti pa ne stane, ne? Gospod Jazbinšek. Ko bodo variante izdelane in ocenjene, se bo to videlo in ne bo treba ugibat.

Druga zadeva, na katero bi rad opozoril, je pa tale. In tuki bi pa rad, bi pa rad prosil za en odgovor pripravljavce, pripravljavce gradiva, preden bi za predlog dvignil roko. Upam, da jo bom lahko. Torej, to, kar se dela na nekem kraju, seveda vpliva tudi na sosednje. Tuki v gradivu beremo o izvozi, uvozi, o rampah, o parkiriščih. Vse to vpliva na neposredno bližino. V neposredni bližini, diagonalno čez cesto, je pravoslavna cerkev sv. Cirila in Metoda. Vemo, da ta pravoslavna cerkev ima, da se oblikuje en – ena skupina, ki bi poskušala s sodelovanjem vlade in mestne občine in mogoče še stroke in mogoče še koga, rešiti to stalno vprašanje prostorov pravoslavne cerkve. Se pravi spremljajočih prostorov. Ko niti ni stranišča, niti ničesar. Kamor bi v teh – v – sorazmerno dolgotrajnih... ki bi jih ob teh dolgotrajnih obredih zelo, zelo potrebovali. Zadnja, zadnji primer je bila posvetitev cerkve ob prenosu relikvij Sv. Atanazija. In takrat so recimo obredi. Gospa županja je bila tudi prisotna. In tudi predsednik države. Ampak, nista bila cel čas tam. Ampak, obredi cel čas so trajali štiri ure in pol. In vemo, da je tam, da so to dosti stari ljudje tudi. Patriarh Pavle. Sprašujem kakšno zvezo, to pa mislim zdaj vprašat – ker se sedaj začinja intenzivno delo, da bi to zadevo uredili. Se pravi, da bi tam nekaj arhitekturno, mogoče gradbeno rešili. Mogoče, da bi poiskali prostore, župnijske prostore, ki bi bili blizu tej cerkvi. Torej, ali – jaz predlagam, da tisti, ki bodo v tej skupini, stopijo v neposreden stik. Oziroma, da pogledajo, ali se te zadeve kaj dopolnjujejo. Oziroma, ali vplivajo druga na drugo. Da ne bi potrdili nekaj, kar bi bilo potem, zato, ker bi v neposredni bližini hoteli nekaj drugega rešit – potem treba to spreminjat, ali pa bi z določenim, z določeno podrobnostjo, ki bi jo tukaj sprejeli, recimo reševanje one problematike onemogočili. Torej, to je moje vprašanje in moj, bi rekel, predlog, da se ta – ti dve zadevi poskušata skupaj pogledat. Preden dokončno to sprejmemo. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa.

G. JANEZ ŽAGAR

Razpravo.

G. MILOŠ PAVLICA

Razpravo, kolega Žagar.

G. JANEZ ŽAGAR

Nisem prej razpravljaj še. Lejte, jaz bi se pa pri tej zadevi nekoliko spustil v druge nianse tega odloka, ki tudi niso bile danes kaj dosti rečene. Mi tukaj, smo se veliko slišal o tem, da se bojimo za ambient tega okolja. Pač ambientalno spremembo tega okolja z rušitvijo drevesa. Seveda se bo pa ambient spremenil popolnoma s samo gradnjo. Samo v razmislek. Ne vem zakaj v Ljubljani vedno nove stavbe, pač popolnoma zaupamo, da bodo arhitekti naredili dobro reč po videzu, ne? V naših aktih nikoli ne določimo nekega videza, ki bi bil soroden. Ali bi bi nekako časovno, mislim, po videzu nekako ambientalno podoben obstoječim

zgradbam. Namreč, tukaj v 10. členu še celo pišemo, ne? Da morajo biti stene pokrite s steklom. Betonski deli se morajo videti. Se pravi popolnoma neka moderna zgradba. Jaz včasih gledam tole – prizidek h galeriji. Gor ob Prešernovi. Ki je lahko sam po sebi zelo lep, ampak prav grdo zapira pogled proti Tivoliju. In ne vem, če je taka gradnja v nek časovno starejši del zgradb prav dobro umeščena. Mislim, da v Ljubljani kar tekmujejo arhitekti, kako bojo res nekaj izvirnega, svojega, pripel na – na neko bolj starinsko zgradbo. To je tudi tukaj v 10. členu sicer je ločnica. Gospod Jazbinšek je omenjal celo bukev za ločnico. Ampak, ne vem, mogoče bi pa kdaj lahko bodo..., snovalcem novih objektov v Ljubljani pač določili - videz naj bo skladen s tem in tem objektom. Kot, da je ta objekt bil narejen pred dvesto, tristo leti. Zakaj pa ne? Tudi tako gradijo. Tudi tako znajo arhitekti delati, če se to pač nekje določi. Isto temo varstvo kulturne dediščine, obravnava tudi 19. člen. Tudi tukaj omenja rušitve. Še celo ti kipi se bojo morali predstaviti. Pač objekt se širi. Kipi se morajo predstaviti. Vila – Pizzolijeva vila se bo rušila. Kjer je treba pač narediti natančno dokumentacijo, kakšna je ta vila bila zaradi svojih laboratorijev, ki so bili v hiši. Ne vem, ali bo to kdo pozneje kje naredil. Ali bo to pač šlo v muzej, da bo se to v muzeju nekje prikazalo. Ali bo mogoče se v sami operni hiši prikazalo? Kaj je nekoč tam bilo. In kako je to funkcioniralo. Pač za nek spomin. Za neke obiskovalce, ki majo pač toliko tega kulturnega pogleda na zadevo, da tudi pogledajo, kaj se je tam dogajalo.

Zato bi jaz predlagal, da bi pri gradnjah v starem mestnem delu, se pravi v ljubljanskem mestnem delu, starinskem, tudi gradili pač s tistim videzom, kateri objekt se nadgrajuje, dozidava ali povečuje. Moderna gradnja naj se pač gradi v novejših delih mesta. Kakor pa vemo, se pa en velik del mesta, tako imenovani BTC City gradi popolnoma stihijno. Mislim, s čisto komercialnimi vidiki, ki so prišli iz zahoda. Verjetno je dobro. Za nekatere celo lepo. Ampak o tem pa nikoli nič tukaj, na tem mestu, ne govorimo. Samo od sebe. Tukaj se pa z vsakim detajlom veliko ukvarjamo. Ampak, ko pa pogledamo končni rezultat vseh teh umestitev, modernih objektov med starinske objekte, pa jaz osebno nisem zadovoljen. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika kolega Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Seveda, ne? Če misliš, da se lahk hiše s fizonomijo izpred dvesto let tle gradijo. Ne morejo se ne kvalitativno, ne kvantitativno. Pred dvesto leti je bil to garten city razumeš? Ne moreš zdaj tukaj, če maš tehnološko reč čez, maš pa SDK, ki je dost velik, kaj? Pa Moderno galerijo, ki je dost velka, v smislu primerjave kubusov in tako naprej. Skratka, to je depasiran. Kar se pa tiče seveda spet napadanja bukve. Če ti ni arhitektura všeč, ne? Imamo v tej Ljubljani posebno kulturo. In ta se glasi – vedno, ob izgradnji seveda predvidevamo tudi zazelenitve, ne? Med drugim tudi zato, da kakšnim, ki jim arhitektura ni všeč, jo malo manj vidijo, ne? K jim je drevo pa verjetno zelo všeč. V Ljubljani nimamo, rekel bi – pušč. Po tem je značilna. Ljubljana je značilna po tem, da kjer je mogel, se je zgodil drevo. Zdaj imamo pa ta, tak drevo, moramo biti toliko bolj veseli. V vseh ozirih. Zdaj pa, ravno v ukvarjanju z bukvo, z bukvi je tisto, - je tisto, ki je zablokiralo cel projekt. A vam je jasno? Če bi na začetku, v prvi fazi naredili te variante. Tudi umik gradbeni. Kar ni bilo narejeno. Potem seveda ne bi bilo ukvarjanja s tem nadomestnim, nadomestnim, rekel bi, biološkim nadomestilom. In ne boste verjeli – ne boste verjeli, da je Koseški baje kriv. Ne? Da, ker ni bil uresničljiv tam projekt nadomestila. Kriv ta, da oprostite, se zgodi brezsrčnost. Ob takem projektu, ki je nacionalni projekt. Da mi dobimo gradiva z datumom 25. 10. 2005. To je brezsrčnost služb

in vseh tistih, ki so se s tem ukvarjal. In na koncu nas pa še psujejo. Iskanje nadomestila je že enkrat zavrlo gradnjo. To se pravi – v – v, tamle v... Ne? Zdaj ne vem, ali znajo najti nadomestilo, ali ga ne znajo. Širca pravi, da bo slab nadomestil. Kaj pa, če bo ta slab nadomestil ustavil spet gradnjo in tako dalje in tako naprej. Ne. To pot ne. Prvič pa ja. Pri čemer pa v tej odločbi, zdaj, piše, da je prva nična. Tudi s formalnih razlogov. Kar pomeni, da vprašanje, da je ta druga odločba, ki so jo zdele, januarja dobil, ne? Nepooblaščen organ jo je vložil, ne? Oddelek ni organ MOL-a. Organ MOL-a je županja, mestni svet, nadzorni svet. Ja. Ne? Mamo tam neki, kar je nepooblaščen dobil na en čudni način. Z roki, ki pomenijo, k bo uporabno dovoljenje. K bo saj pisal, k bo gradbeno dovoljenje, da mora biti nadomestni ukrep narejen. Zakaj? Ker nadomestni ukrep že teče. Ker je to investicija po sebi. Razumete? Zdaj smo si tlele zmislili...

G. MILOŠ PAVLICA

Čas...

G. MIHA JAZBINŠEK

... v tej občini, da bomo za nekaj, kar se že dogaja – rekli – ne. Zdaj pa Opera to dela. Figo. Sanacija tivolskega bajeja že laufa. To sploh ni nadomestni ukrep. Za to, kar seveda tuki, ne? Vsi – švindl. In vsi ti švindli, razumete, so razlog, da smo mi 25. 10. 2005 dobili gradivo, ki bi ga morali dobiti pred štirimi leti na mizo. In zdaj nas bojo, zdaj bojo pa še žalili mestne svetnike, da zavirajo gradnjo. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Tudi podaljšek je iztekel. A replika Kuščer.... Kolega...

G. JANEZ ŽAGAR

Kratka replika. Jaz mislim, da niso vsa mesta tako grajena. Prej je bilo veliko govora tudi o ambientu in zaščiti ambienta. V Ljubljani se predvsem ščiti nek mikro ambient. Ne pa celota večjega dela mesta. Če bi ščitili ambient širšega dela mesta, bi verjetno tudi pri arhitekturi – ne bi na koncu imel, v bistvu, če mesto pogledamo nekje z vrha. Včasih, kot neko sračje gnezdo. Tukaj pa mi določamo, v 10. členu, kakšen naj bo videz te nove zgradbe. Ne vem, ali je načrt že narejen, da smo mi tako napisal. Da je naša uprava tako napisala. Ali v bistvu naši urbanisti zahtevajo, da mora biti barvno steklo, z vidnim betonom, pa kovinskimi oblogami? To mi ni ostalo čisto razjasnjeno. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. In še replika. Kolega Kuščer.

G. SAMO KUŠČER

Ja. Jaz se zelo strinjam s temi pripombami, opaznanji, ki jih je mel kolega Žagar glede arhitekture. Namreč, Ljubljana se res zadnja leta dograjuje tako, kot je on rekel – kot sračje gnezdo. To ni ničemur podobno. In tudi s to ugotovitvijo se strinjam, da si arhitekti nekak zamislijo stvari na pamet. In jih pripopajo. Predvsem je to res problematično pri obnovah oziroma razširitvah. In mislim, da je tudi naša vloga, da o tem nekaj rečejo oziroma da

skušamo to spraviti na eno, do ene pametne mere, kako se zadeve posodablja. Ja, ni nujno, se strinjam s kolegom Jazbinškom, da ni nujno, da se ne vem vsi stebrički in vsi vogalčki na enak, v enakem stilu naredi. Ampak, da se obnovit v nekem skladju. Ni treba, da ima vsaka dvesto let stara stavba kovinske in steklene in plastične okraske. To, tega res ni treba delat. In se pridružujem temu vprašanju, zakaj je treba to tko častitljivi, stari Operi dodat? Mislim, da jo bo to skazil. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Želi še kdo razpravljat?.... Izvolite...

G. JANEZ VRBOŠEK

Glejte, pred kratkim sem nekaj potoval okrog. Pa sem bil na Finskem. Finska je, kot veste, zelo gozdnata dežela. In porasla z gozdom, z drevesi in z vsem. Vendar je, če gremo v Helsinke – vemo pa, da je struktura zemlje granit. In je v bistvu vsako drevo, ki je na temu področju zraslo zaščiten. To se pravi, da pri gradnji, ko sem gledal, so vsa drevesa ohranjal. In so se izogibal in so arhitekti našli zelo ugodne rešitve.

No, tuki jaz podpiram to, da je treba tudi ohrant te zadeve. In je treba z določenimi preizkusi, kot je bilo rečeno, res – oziroma strokovnjaki naj povejo, kakšna je življenjska doba sploh te bukve. In ali bo to obdržalo se še nekaj let. Če ne bo res dejansko se začela ob vseh teh posegih okrog sušit. In bo zgodba zgubila svoj videz. S tem pa, da bo gradnja potem prilagojena temu drevesu. Kar pa potem ne bo več potrebno. Še težko jo bo odstranit pol.

Drugo, kar bi pa rad povedal, me pa moti sploh ta način gradnje v Ljubljani. Ta dodajanje nekih, zaključenim celotam dodatne gradnje. Ne vem, začel se je tuki s klasično gimnazije, ko so se razni – telovadnice dodajale in podobne stvari. Jaz mislim, da je to zlo neugledno za naše urbaniste, ki dovoljujejo. In bi blo tuki tud treba sam ta prizidek Opere natančno pregledat. In ne vem, meni ni všeč, čisto – če hočete reč – bolj sem za funkcionalno gradnjo. Ki bo vse to povezala. Kot pa nekaj staro – novo. Koncepti, ki ne grejo skupaj, a ne? Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Kolega Vrbošek. Želi še kdo razpravljat? Ne želi. Potem razpravo zaključujem. Želi predstavnica predlagatelja odgovoriti na – samo ne, saj itak je faza osnutka. Ampak na dve dilemi, ki so bile izražene s pravoslavno cerkvijo? Se mi zdi pomembno. Ker je odvisno od glasovanja?Kratko....

GA. ALENKA PAVLIN

Jaz bi še enkrat poudarila. V parih delih sem bila mogoče napačno razumljena. Seveda gre za naravno znamenitost - bukev. Ki smo jo v fazi priprave tega dokumenta na vsak način želel – želel ohraniti. To se tud vid v času, ki je potekal od leta 2003, ko je bila javna razgrnitev, pa do danes. Je preteklo kar en cel čas, eno obdobje. V katerem je blo pač izdelanih res en cel kup ekspertiz, študij, preveritev. Kako bi se bukev ohranila, kakšni naj bojo posegi in tko. Opravičujem se, da v današnjem gradivu pač niste dobili na vpogled teh gradiv. Se bomo potrudili do faze predloga in jih pač predstavili tako, da bo jasno razvidno, kaj vse je bilo narejeno.

Ob tem so bile tudi pobude oziroma zahteve do Ministrstva za kulturo, da poskuša popraviti ta projekt. In ga zasnovati tako, da bo bukev pač možno ohraniti. Njihovo stališče in mnenje, ki smo ga dobili, je tako, da ti projekti, korekcija projektov ni možna. V toliki meri, da bi se

bukev ohranila. Bomo pa na sugestijo svetnika Jazbinška, ki je podal eno zelo konkretno rešitev, to pobudo posredovali še enkrat, z njegovim predlogom in poskušal – ali je teh sprememb res ni možno izdelati.

Glede na izvajanja v zvezi s pravoslavno cerkvijo, bi pa želela reči tole. Da ta dva objekta nista v nobeni relaciji. In se sploh ne povezujeta. Niti nista v taki neposredni bližini, da bi izgradnja Opere onemogočala morebitne rešitve pravoslavne cerkve. Glede na to, da pravoslavna cerkev pravzaprav se danes ne obravnava in ni predmet današnje obravnave, bi pa samo en kratek odgovor v zvezi s tem. Na naš oddelek je prišla pobuda pravoslavne cerkve, ki želi seveda dograditi neke funkcionalne objekte, kot so bile omenjene – sanitarije, neke učilnice in podobno. Mi smo to pobudo proučili. Pravoslavna cerkev je zaščiten. In pa tudi park ob njeni neposredni bližini. Zato posegi v to območje niso možni. Razmišljamo pa o nekih rešitvah v podzemlju. To se pravi nasproti Moderne galerije, kjer je ta podhod. Če bi bilo mogoče v tistem delu. In smo pravoslavno cerkev oziroma njihove predstavnike napotili, da poskušajo dobiti neke rešitve. Na podlagi naše sugestije. Če te rešitve, ki jih bojo pridobil, ne bo možno realizirati v okviru obstoječega prostorskega dokumenta, ki pač nekaj dovoljuje, nekaj pa ne. Bomo potem poskušali s spomeniško službo seveda pristopiti k spremembi in dopolnitvi dokumenta. Samo toliko, v informacijo.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Prehajamo h glasovanju.

K PREDLOGU SKLEPA:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme Osnutek Odloka o ureditvenem načrtu za območje urejanja CO 2/26 Opera, skupaj s pripombami iz razprave.

Ugotavljamo navzočnost.

Obrazložitev glasu. Kolega Božič.

G. PETER BOŽIČ

... vzdržal glasovanja, ker protestiram proti temu načinu vodenja sej. Da na primer obravnavamo problem pravoslavne cerkve. Strokovna svetovalka resno odgovarja. Nima pa nobeno zvezo s točko, ki je na dnevnem redu. In to se dogaja kar naprej. In nihče nima tok – od tistih, ki vodite sejo, ali poguma, ali razsodnosti, da bi skrajšali te seje na eno razumno mejo. Z enim vodenjem seje tako, kakor je treba.

G. MILOŠ PAVLICA

V dveh urah razprave – dva stavka morda nista bila odveč. Ampak v redu. Obrazložitev glasu. Kolega Černjak.

G. DOMINIK ČERNJAK

Hvala lepa. Jaz bom osnutek podprl. Bi pa dal dodatno vzpodbudo pripravljavcem predloga, da naj vendarle poiščejo vse mogoče možnosti. Preden se dokončno odločimo, da del naravne dediščine, da se odpovemo delu naravne dediščine. Skratka, naj bo res izčrpana opcija. Da potem lahko rečemo, drugače pač na žalost ni šlo. In pač moramo bukev odstraniti. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Kolega Jazbinšek, obrazložitev glasu.

G. MIHA JAZBINŠEK

Jaz bom glasoval seveda za, ne? Predvsem seveda iz protesta proti tem, da kulturnik se odreka glasovanju – Peter Božič, v trenutku, ko mu cerkev omeniš. Jaz moram seveda povedat gospodu Petru Božiču.... Moram povedat, moram povedat gospodu Petru Božiču...

G. MILOŠ PAVLICA

Obrazložitev glasu...

G. MIHA JAZBINŠEK

Bili so, bili so projekti, ki so ta kompleks med sabo povezovali. Moderno galerijo, Opero, pravoslavno cerkev. Tudi Narodno galerijo in tako naprej. In seveda, če bi bili ti projekti še zdaj živi, bi bilo fizično to blo možno marsikaj realizirati. Je res, da so mal delč, ne? Ampak, vprašat, beseda ni konj. In zaradi tega, ker je nekdo izrekel besedo, da se odreka ideološko glasovanju – kaj tazga pa sploh ne!

... Iz dvorane, g. Peter Božič: Ta logika..../// nerazumljivo....///

G. MILOŠ PAVLICA

Ja. Obrazložitev glasu, kolega Širca.

GA. MAJDA ŠIRCA

Ta odlok bom podprla zaradi tega, da se končno realizira en prepotreben projekt v Ljubljani oziroma, da se pospeši njegova realizacija. Konec koncev bom podprla tudi zaradi tega, da boste dobili omenjene študije, ki, za katere je bilo danes več, kot očitno jasno, da ker niso zraven, je bila diskusija toliko bolj skeptična. In bom podprla tudi zaradi tega, ker menim, da je dober projekt. Ne samo prepotreben, ampak tudi dober, dobro zasnovan.

Hkrati bi pa tudi opozorila še na en drug vidik. Ko se je obnavljala Mladika, je bilo narejenih ogromno preizkusov za to, da bi se zaščitila določena drevesa, ki so tam stala pred Mladiko. In vsi poskusi, ki so bili narejeni, so bili nični, glede na to, da se je izkazalo, da niso drevesa preživela adaptacije.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Kolega Čepar, obrazložitev glasu.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Hvala lepa gospod predsedujoči. Glasoval bom za. Da gremo korak naprej proti, nasproti obnovitvi in razširitvi Opere, ki mislim, da je potrebna. In tudi zato, ker mi je predstavica uprave na moje vprašanje odgovorila in s tem porabila nekaj manj, kot en odstotek celovite razprave. Hvala.

Glasujemo. Kdo je za in kdo je proti?

Zaključujem glasovanje.

33 svetnikov ZA in svetnic.

In NIHČE PROTI.

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

In s tem zaključujem 6. točko dnevnega reda. In prehajamo k 7. točki dnevnega reda.

AD 7.

OSNUTEK ODLOKA O ZAZIDALNEM NAČRTU ZA OBMOČJE UREJANJA ŠP 2/1 – LITOSTROJ, JUŽNI DEL IN DEL OBMOČJA UREJANJA ŠR 2/1 – STADION

Gradivo za to točko ste prejeli s sklicem seje.

Po sklicu seje ste prejeli pripombe Sveta Četrtna skupnosti Šiška. Med prvim zasedanjem pa še Poročilo pristojnega Odbora za urejanje prostora in urbanizem.

Prosim gospo Alenko Pavlin, če poda uvodno obrazložitev.

GA. ALENKA PAVLIN

Še enkrat lepo pozdravljeni. Pred nami je Osnutek zazidalnega načrta za del območja ŠP 2/1 – Litostroj. Ureditveno območje zazidalnega načrta se nahaja v Šiški in oz...v njenem osrednjem delu. Zajema le del območja urejanja ŠP 2/1 – Litostroj. Po dolgoročnem – del, ki je označen s plavo črto. Po dolgoročnem planu je namenjen za proizvodnjo, servisne dejavnosti in pa njim spremljajoče dejavnosti. Območje se trenutno ureja s prostorskimi ureditvenimi pogoji za Š 2 – Litostroj. Ki pa v območju ne dovoljuje večjih posegov. Temveč le vzdrževalna dela na obstoječih objektih.

V skladu z dolgoročnim planom, je torej treba izdelati izvedbeni dokument. V konkretnem primeru zazidalni načrt, za to območje. Območje je veliko okoli 14 ha. No, na tem posnetku je vidno območje na aero-foto posnetku. ... To je pa letalski posnetek, ki kaže v prvem planu pogled na to območje.

Pobudo za izdelavo zazidalnega načrta je posredovalo podjetje Imos Ljubljana, ki je lastnik večjega dela še nepozidanih zemljišč. In, ki želi na območju porušiti obstoječe dotrajane objekte. Zgraditi objekte za poslovno, storitveno, izobraževalno, trgovsko, gostinsko, družbeno in športno rekreacijsko namembnostjo. Navedene dejavnosti so kompatibilne z osnovno dejavnostjo po dolgoročnem planu, ki, kot sem že omenila na tem območju določajo predvsem površine za delovna mesta, kot so proizvodne, servisne in njim spremljajoče dejavnosti. Pri pripravi zazidalnega načrta so bili upoštevani tudi razvojni cilji ostalih uporabnikov prostora. Ki v območju že delujejo. In, ki želijo z novogradnjo in nadomestnimi gradnjami, prizidki in ureditvami parkirnih površin, dopolniti pogoje za opravljanje svojih dejavnosti. Na tej karti, ki jo vidite na display-u je karta obstoječega stanja, kjer so po objektih prikazani lastniki obstoječih objektov. S tem, da na severozahodnem, vzhodnem delu, prevladujejo objekti, industrijski objekti. Večjih dimenzij. S proizvodnjo in poslovno namembnostjo. Na severozahodnem delu, ob Litostrojski cesti, to je v tem delu, pa so objekti manjših dimenzij, s storitveno, izobraževalno, servisno in pa skladiščno namembnostjo. Kot sem že uvodoma omenila, je večinski lastnik v območju Imos in predvsem teh nepozidanih zemljišč na jugozahodnem delu.

Če preidem na sam predlog pozidave. Prostor se deli na severni del, kjer so že večinoma zgrajeni objekti. In pa južni del, kjer je še prosti del oziroma so nepozidani – nepozidan del. Območje je razdeljeno na deset prostorskih enot. To so enote, ki jih vidite označene kot P-1, P-2 in tako naprej. In po določenih zazidalnega načrta, je za vsako prostorsko enoto pač

predvidena ureditev. Tako so v tem delu, v enotah P-1, P-2, P-3 in P-4, predvidena gradnja predvsem novih objektov. Medtem, ko so na ostalem območju, v tem delu, predvidene dozidave in pa prizidave k obstoječim objektom, ki pač bojo omogočale nadaljnji razvoj teh dejavnosti v območju.

Objekti so, objekti, to se pravi, naj bo novogradnje, ali pa dopolnilne gradnje, so različnih dimenzij. Različnih višin, glede na lego v samem območju. Višinski gabariti so – so, kot sem omenila različni. Poudarki so pa predvideni predvsem v prostorski enoti P-1, kjer je predvidena tudi stolpnica, z etažnostmi pritličje plus devetnajst etaž. Zunanje površine. Predvidene so – ureditev zelenih površin, s katerimi bi se zmanjšale okoljske obremenitve in – in povzročile oziroma bi tudi dvig ambientalnih kvalit. Obvezni del ozelenitev predstavljajo drevoredi ob vseh pomembnih cestnih povezavah. V vseh prostorskih enotah pa je predvidena tudi ohranitev obstoječega drevja, ter parkovna ureditev med objekti. Poprečna izraba v območju je 1,1. Se pa razlikuje po posameznih prostorskih enotah. Najvišja je v prostorski enoti P-1. Ki sem jo že omenila. Kjer je predvidena stolpnica in je okoli 3,7. Površina, zazidana površina v območju pa je površina pritličij in je okoli 58 m².

Če preidem na ureditev – prometno ureditev. Na splošno je znano in po analizi stanja tudi ugotovljeno, da je treba prometno mrežo v celotnem območju Litostroja izboljšati. Priložnost za to je predvsem v obdelavi tega južnega dela. Uvede se, predvidena je nova tranzitna cesta, v smeri vzhod – zahod, po trasi sedanje Aleševčeve ceste. To je na tem delu. Ta cesta bo povezovala prehod preko proge, z obvoznico. Druga pomembna cesta poteka ob severnem robu železniške proge. To je v tem delu. In bo v območju obdelave povezala Litostrojsko in pa Magistrovo cesto. Ta cesta je del bodoče tranzitne ceste, ki bo dolgoročno potekala od Šentvida, preko stegenske industrijske cone in Litostroja in se preko podvoza pod Kamniško progo, nadaljevala v vzhodni del mesta. Z obema omenjenima cestama, bo območje Litostroja bolje povezano z mestom in omogočena bo boljša dostopnost do notranjega dela območja. Gradnja cestnega omrežja je predvidena v dveh etapah. V prvi etapi se zgradi notranja mreža, ter posamezni segmenti Aleševčeve ceste in pa ceste ob progi. V drugi etapi pa se dokonča cesta ob progi, z navezavo na nove podvoze pod progo. Parkiranje je urejeno na nivoju in pa v podzemnih parkirnih etažah. V podzem..., v sklopu posameznih prostorskih enot, predvsem pa pod območju P-1, P-2, P-3 in P-4. Število parkirnih mest se prilagaja normativnim zahtevam za namembnost posameznega objekta. V okviru zazidalnega načrta, so zato predlagani tudi normativi parkir..., za parkirna mesta. In so obvezni pri, in ki jih je potrebno obvezno upoštevati. V sklopu zazidalnega načrta je predvideno, glede na predvideno namembnost, okoli 2500 parkirnih mest. Kolesarski in peš promet. Hodniki za pešce so načrtovani večinoma obojestransko ob teh pomembnih novih cestah, delno pa enostransko.

Če preidem še na nekaj, to je prikaz parkirnih mest v – v tem območju. In na koncu, če še preidem na neki številčnih podatkov. Površina celotnega območja je okoli 14 ha. Oziroma 138 000 kvadratnih mest. Površina pritličij, sem jo že omenila, je 58 000 m². Medtem, ko bruto etažnih površin pa okoli 151 000 m². Število parkirnih mest 25000. To bi bilo tudi v okviru teh podatkov vse. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala, hvala lepa. Prosim dr. Jožeta Zagožna, predsednika Odbora za urejanje prostora in urbanizem, če poda stališče odbora.

G. DR. JOŽE ZAGOŽEN

Hvala za besedo. Odbor je obravnaval predlog dokumenta. In se je z njim strinjal. S tem, da...

.....konec 1. strani II. kasete.....

...prometa. Tam sta dva rondoja, sta predvidena. In to bi se še v drugi fazi obravnaval tisti del, ki pelje v podvoz na Litostrojsko cesto. Tako, da je tu zdaj vprašanje časovne usklajenosti in pa kasneje tudi financiranje teh sorazmerno zahtevnih prometnih posegov. To je bila pripomba odbora. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Statutarno pravna komisija ni imela pripomb. Zato odpiram razpravo. K razpravi se je javil kolega Černjak.

G. SAVA DOMINIK ČERNJAK

Hvala lepa. Najprej bi jaz vprašal predsednika odbora. Namreč, v poročilu, ki ga imam pa na mizi, a to je star? ... še eden... Se opravičujem, tuki mam enega starejšega pred sabo, kjer je blo dva – dva. Eno glavno vprašanje, ki ga imam pa za predlagatelja. Še vedno me zanima, kako bo stvar rešena s parkirišči? Namreč, vemo, da je četrtna skupnost v svojem predlogu – še vedno nasprotuje. Tuki piše, da bojo, da bo premalo parkirišč pomenilo prometni infarkt za celotno področje. Dejstvo je, da je to področje že zdaj klinično mrtvo, če govorimo o parkirnih mestih. In kakršna koli podgradnja oziroma premajhna gradnja parkirnih mest v tem področju, bo to samo še poslabšala. Že tako kritično situacijo.

In drugo glede, glede ceste. Vsi vemo, predvsem tisti, ki tam stanujemo. Da je promet tukaj dobesedno nemogoč. In, če misli nekdo zgraditi še tak center predno bi se generalno rešilo – celostna prometna infrastruktura na tem področju, bo to pomenilo praktično nemogoče življenje v teh krajih. Kajti, že zdaj zjutraj, ko hodiš v službo, ali nazaj, je dobesedno v bistvu isto, kot bi živel nekje daleč, daleč izven Ljubljane. Zato v bistvu, generalno se strinjam in nasprotujem kakršni koli gradnji v tem področju, dokler infrastruktura cestna ne bo generalno rešena. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Kolega Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, saj ne vem, ali naj bi bil priporočilen, al naj bi mal šinfal, ne? Ah, pa bom pošinfal, da ne bom – da ne bom premedu, ne? Prvič, to je tipičen projekt, ko en developer, ne? Dobi, ne vem kako je dobil zemljo. Ker je 15 ha namenjeno rekreaciji? Drugič, mi vemo, da manjka vadbenih površin Stadionu Ljubljana, recimo. Ta trenutek se spet na švintl način recimo – za metanje, za metanje diska – za metanje kladiva in tako naprej. Pogajajo, ne vem, da bi Mostovno podrli, pa tisto našo, pa da bi tam nekaj naredili. Pa tako naprej. Ker nimajo prostora za nekatere discipline. Ne? To je osrednji vadbeni, ne? Atletski stadion. In zdaj, hvala bogu, da je prišel v ta prvi trikotnik, ne? To je ta trikotnik, ki je od Verovškove pa do tegale križišča, ki ga mam mi od spodaj. No, dajte tist – dajte gor ta pravo situacijo. Ne? Do južnega križišča. In seveda tuki not je bilo 15 ha rekreacijske cone. Ne? Zato mi zdaj seveda delamo proizvodnjo ponovno, ne? Tam, kjer je seveda po dolgoročnem planu pa rekreacijska cona, ne? Zdaj, kako je seveda Imos prišel do, ob lastninjenju do Litostroja, seveda do teh površin? Ob propadu Litostroja in tako naprej. Verjamem, da na špekulativen način. Po moje.

No, in zdaj seveda ob tem, da on gradi tu na novo, bi seveda mel tu neki pol še mal sanacij obstoječega, ne? Ki bi se seveda lahko zgodile tudi brez tega, da bi on gradil na novo, ne? To ni noben problem. Dobro.

Na tem področju se je tud govorilo, da bo stanovanjska gradnja. Ne? Za časa podpredsednika vlade gospoda Podobnika. Marjana. Ne? Da bo to bum. Ne? Da bomo opustele industrijske površine porabili – to tudi danes ponavljajo, ne? Državne površine bomo porabili za gradnjo stanovanj v Ljubljani. Seveda, tle je mal stisnjen med progo in – in to proizvodno cono. Tako, dane vem, če bi bilo glih najbolj fajn. Ampak, skratka, tu je bilo en kup idej. In očitno je, seveda Imos prišel skoz naše službe dost učinkovito skoz. No, zdaj – prvo vprašanje je seveda, ali moramo plan spremenit? Ne? Da lahko tole sploh, ne? Kakšne so pa to odločitve, da mam rekreacijsko cono, v kateri delamo proizvodnjo, ne? To bi bilo treba počas pogledat, ali to pravico mam. No, zdaj – jaz seveda mislim, da jo nimamo. Ampak, v redu. Ne?

Zdaj seveda nastopi drugo vprašanje in to vprašanje je bilo že očitano, ne? Ne? Prometa, ne? Prometa. Poglejte. Vprašanje je, kako bo od Nemške ceste, ne? Preko šentviške, mimo Mercatorja oziroma tam od spod, Jamova, ne? Oziroma – tistega – cesta ne vem katerega – Jame, ne? Jame oziroma tam v – Na trati, ne? Prišlo stvar od spodaj pod železnico. In kako bo seveda in kam se bo zdaj ta sistem, ne? Ki gre skoz stegensko industrijsko cono in pa drugi sistem, ki gre ob železnici na tej strani, ne? Kako se bo iztek in kam bo prišel. V dolgoročnih planih je ta iztek na Bežigrad. Ne? Zdaj, pri tem izteku na Bežigrad, mi v tej skici seveda vidimo, ne? Da se izteče Litostrojska na oni strani, ne? Zdaj, na tej - Litostrojska potem na oni strani tja, sam je treba še ke pridet. No, s te strani pa bolj slabo. Skratka, ali je to neka dominantna smer? Tu, iz tega, rekel bi, ni razvidno.

Zdaj se bom mal pošalil, gospod podžupan, v petek smo mel eno lekcijo, ne? K smo bli na – z dvema ministroma, enmu za promet, enmu pa za prostor, ne? So nas hotli žejne peljat čez, čez – čez, rekel bi, vprašanja tega polnega priključka v Šentvidu, ne? In tam so službe celo ene besede uporabljale, ki so se glasile, ne? Mi lahko z državnim lokacijskim načrtom povozimo, ne? Povozimo mestnega, ne? Zdaj, kako bodo to naredili, bomo videli, ne? K smo bli kar neka močna zasedba. Pa je Mesto branila, rekel bi, pred tehnično nekulturnostjo države, ki noče met dveh rumenih pasov, ne? Tam, kjer bi to moralo bit. In potem hoče nas žejne čez.

Ampak, za dva tira tle, obstoja državni lokacijski načrt. Ki ima seveda tudi na Litostrojski podvoze. Zdaj se pa jaz vprašam, gospod podžupan – a bomo mi zdaj z lokalnim lokacijskim načrtom povozili državnega? Kar tko ga bomo povozil. He, he... Vmes sem bil še tud obveščen, da ga ne poznajo čist dobro. Tega državnega. V naših, v naših službah. No, ampak, enkrat je blo tko navrženo, ne? Jaz ga tud ne poznam. Vem pa, da je teoretično vprašanje predvsem rondo, od spodaj pod – pod železnico. Tukile na – na križišču z Litostrojsko, ne? Za katero pa by the way, v časopisu berem, ne? Da, he, he... oprostite, je en gospod kupil cesto. Ne? Tako, da, ne? Cesto je kupil od SRD-a, ne? Tako, da bi bilo fino, če bi mi mel to lastniško knjigo tle. In v časopisu berem, da je to cesto kupil zato, da bi lahko Mesto Ljubljana izsiljeval, ne? Zdaj upam, da je v strokovnih podlagah, ne? Za tale akt, k ste nam ga semle dal. Je notr določeno, kako bomo mi povozili državni lokacijski načrt. In drugič, da je v teh strokovnih podlagah določeno tudi, ne? Kako je z lastnino na segmentih, kjer bi mi radi povozili, ne? Lokacijski načrt. Seveda, problem je v tem, ali bo imela tale P-8 tlele, k je napisana notr, ne? K mam to skico, ne? Dovolj prostora za dihat, ne? To je problem, ne? In zdaj, seveda Imos dobi takle osnutek lokacijskega načrta, v katerem ma ta P-8 dovolj za dihat prostora. Sam me zanima, kako je to v državnem lokacijskem načrtu. No, tako, da jaz mislim, da seveda to ni zrelo, po moje niti kot osnutek, ne? Ne? Ni zrelo dokler se seveda ne pogleda kaj je v državnem lokacijskem načrtu. Kakšne so možnosti izvedbe dveh glavnih križišč, ne? Eno je to na Litostrojsko cesto, z železnico. In kaj je od spodaj? A je rondo? A ni spodaj rondo? Al je kej drugga. Oziroma predlagamo državi, da naredi rondo? In kaj je s tem

križiščem tuki, ne? K pride gor ta, saj ne vem kako se ji reče – cesta – k gre čez, ne? Podmilščakova, ali ne vem kaj... kako se reče tej cesti, ne vem... Podmilščakova, ali pa, kaj pa jaz vem... ne? Nekaj tazga, ne? O.k.. K pride čez. Bom dober vic povedal. Oprostite, ni vic, ne? Včasih so tlele odprl, tle so odprl prehod čez, pa rampe so naredili. Saj veste, k so rampe čez, ne? No, to je bil seveda odprtje s tem, ko je občinski, ne? S prigrasitvijo del. Občinski funkcionar, ne? Na republiški cesti delal prehod in ga je republiški inšpektor dobil. To je bil en gospod Dermaša iz Šiške, ne? In seveda, k ga je začel republiški inšpektor loviti, ker je naredil prehod tuki za avtomobile in rampe – ob priliki, ob priliki občinskega praznika. Torej, vsi občinski prazniki so bili taki, da se je črna gradnja naredila. Se je vedno mudilo, ne? Je dobil pol infarkt. Dobil je tri infarkte. Potem je ta šef oddelka za urbanizem v občini Šiška okrog hodil v kratkih hlačah. Če ste bli pozorni. Dočim pa drugi, so pa dobili kolajne, da je bila zadeva speljana.

Ampak, tukaj sem hotel samo opozoriti, da se lahko spet kakšnemu republiškemu inšpektorju zgodi, da bi dal lekcijo lokalni službi. Da z lokalnim lokacijskim načrtom ne moremo povoziti državnega. Zato najmanj kar je, bi rad videl med strokovnimi podlagami, ta državni lokacijski načrt. In potem bi se morali v okviru tega pogovarjat, kakšen je koncept te pravzaprav ceste, od – levo, desno.

Zato bi jaz predlagal, da ne bi brezplodno se mučil, ne? Med osnutkom in to. Da damo to z dnevnega reda po šestem, 106. členu. In, ko bomo mel te reči na mizi, potem naprej razpravo vodimo, ne? Ne bo take velke zamude, tko, k je do zdaj Imos tržil to zemljo, jo bo še mal počakal. Še kakšen. Ker ni pa to v splošnem interesu ta cona. Ne? V splošnem interesu je bila rekreacijska cona. Tuki, ne? Ta pa ni.

Tako, da dajem proceduralni predlog po 106. členu, ne? Da se obravnava opravi, nadaljuje, na eni od naslednjih sej. Ne? Zato, ker ne bi bilo dobro, da bi osnutek sprejel, pa pol začeli neka izvorna vprašanja razreševati.

G. MILOŠ PAVLICA

Kolega Jazbinšek je dal proceduralni predlog, o katerem bomo zdaj glasovali. Prosim kolegice in kolege, če se lahko zberemo v zadostnem številu.

Dajem na glasovanje

Predlog gospoda Jazbinška, po 106. členu. Ni obrazložitve glasu. Na žalost. Po 106. členu, da razpravo prenesemo na eno od prihodnjih sej.

Ugotavljamo navzočnost.

Zaključujem ugotavljanje navzočnosti.

Navzočih 23.

Kdo je za, kdo je proti proceduralnemu sklepu?

Zaklju..., zaključujem glasovanje.

ZA 13. 11 PROTI.

Proceduralni sklep je bil sprejet.

In razpravo o tej točki bomo nadaljevali na eni od prihodnjih sej.

S tem zaključujem 7. točko dnevnega reda in prehajam na 8. točko dnevnega reda.

AD 8.**PREDLOG SKLEPA O POVEČANJU VREDNOSTI NAMENSKEGA PREMOŽENJA JAVNEGA STANOVANJSKEGA SKLADA MESTNE OBČINE LJUBLJANA**

Gradivo za to točko ste prejeli s sklicem seje.

Po sklicu ste prejeli Poročilo pristojnega Odbora za finance.

Prosim gospo Tilko Klančarjevo, načelnico Oddelka za zdravstvo in socialno varstvo, da poda uvodno obrazložitev. Izvolite.

GA. TILKA KLANČAR

Spoštovani svetniki, spoštovane svetnice, pripravili smo Predlog Sklepa o povečanju vrednosti namenskega premoženja Javnega stanovanjskega sklada Mestne občine Ljubljana. Gre za zemljišče z objekti na ulici Hradetkega. To je katastrska občina Golovec. Ki jih je MOL pred več, kot desetletji delno dobila v dar. Delno pa nedavno odkupila. Na teh parcelah Javni stanovanjski sklad Mestne občine Ljubljana načrtuje izgradnjo prve Hiše Hospica v Sloveniji.

Po idejnem projektu bo v njej lahko bivalo sedem do deset neozdravljivo bolnih, pri katerih aktivno zdravljenje osnovne bolezni ni več možno in je pričakovano preživetje približno tri do šest mesecev. V tem predsmrtnem obdobju, ko medicina le še lajša bolečine, je toliko bolj pomembno, da je človeku zagotovljen poslednji topel kotiček, kjer mu je omogočen stik z bližnjimi. Kjer so v največji možni meri izpolnjene njegove potrebe, upoštevane njegove želje, spoštovana njegova volja in ohranjeno dostojanstvo. Z bivanjem v Hiši Hospica, bodo ljudje v zadnjih dneh svojega življenja deležni celostne oskrbe, ki bo zagotovljena z interdisciplinarnim pristopom različnih strokovnjakov in v tesnem sodelovanju z domačimi. Spoštovani svetniki in spoštovane svetnice, s predlaganim sklepom se na Javni stanovanjski sklad MOL prenesejo nepremičnine v lasti Mestne občine Ljubljana. In sicer zemljišče z objekti na naslovu Hradetskega 18 in Hradetskega 20. V skupni izmeri 2895 m² in v skupni vrednosti 153 milijonov tolarjev. Natančni podatki, skupaj s parcelnimi številkami, katastrsko oznako, izmerami ter cenitvene ter knjigovodske vrednosti, so navedene v predloženem gradivu. Celotno območje, ki je predmet tega prenosa, je namenjeno nadomestni izgradnji bivalne enote, za oskrbo umirajočih in pomoč njihovim svojcem.

Spoštovani svetniki in spoštovane svetnice, s sprejetjem predlaganega sklepa, bo Javni stanovanjski sklad Mestne občine Ljubljana, prevzel vse pravice in obveznosti, ki izhajajo iz tega premoženja, predvsem pa bo s tem ustvarjena možnost prostorske rešitve za prvo slovensko Hišo Hospica. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Prosim gospo prof. dr. Metko Tekavčič, predsednico Odbora za finance, če poda stališče pristojnega odbora.

GA. PROF. DR. METKA TEKAVČIČ

Hvala. Spoštovane kolegice in kolegi. Odbor za finance je predlog gradiva in sklepa obravnaval in soglasno sklenil, da predlaga mestnemu svetu, da ga sprejme.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Statutarno pravna komisija ni imela pripomb. Zato odpiram razpravo. Kdo želi razpravljat? Kolegica Viktorija Potočnik.

GA. VIKTORIJA POTOČNIK

Spoštovani gospod podžupan, spoštovane svetnice in svetniki. Najprej, na repliko, na uvod načelnice. Seveda dokaz je takoj v poslanem gradivu, na zadnji strani. To ni bil objekt, ki je bil dan in podarjen Mestni občini Ljubljana, pred več, kot desetimi leti. Temveč je to bil objekt, ki je bil predan Mestni občini Ljubljana v dar leta 2000. Spoštovane svetnice in svetniki, to je bilo obdobje, ko je Mesto, glede na zgodovino, če pogledamo, obdobje, kjer so se meščani kar v precejšnji meri in meščanke, odločali, da Mestu podarijo svoje premoženje. Bodisi, da je šlo za gozdovne, bodisi, da je šlo za stanovanjske objekte. In mislim, da je s tem mestna občina pridobila kar nekaj tisoč, ali pa sto hektarjev svojih površin. In upam in želim, da se tako, kot se je v vseh pogodbah zavezala, tudi lepo skrbi za njih.

Ta objekt, o katerem danes razpravljamo, seveda je bil za Mesto Ljubljana posebnega namena. Kajti želja darovateljice je bila, da damo ta objekt v humanitarne oziroma v namene, kot smo se potem tudi dogovorili, za objekt Društva Hospic, ki – kot veste, v katere namene in s kakšno dejavnostjo se ukvarja.

Vem, da je bilo kar nekaj zapletov. Ampak, danes sem presenečena. Ko bi najverjetneje morali že odpret ta objekt, ga nameniti svoji dejavnosti, ga za čuda predajamo Stanovanjskemu skladu Mestne občine Ljubljana. Stanovanjski sklad, ki je s svojim statutom in svojimi pravili igre določen, kaj in v kakšne namene je ustanovljen, bo prevzel in dobil v posest objekt, ki bo še kako humanitarne, socialnega in seveda tudi humanega, humane dejavnosti. Za katera pa je – za to ustanovljen v Mestni občini oddelek, ki bo seveda moral dat ta objekt v svoj program. Ga vzpodbujat, ga sofinancirat in seveda skrbet, da se bo ta dejavnost v skladu, ne samo s pogodbo, ampak z vsebino, kateri je namenjen ta objekt - tudi razširil. In zdaj se vprašujem, ker smo malo da ne na vsaki seji, ali pa na vsaki tretji seji deležni podobnega sklepa, pred kratkim smo prenesli tudi objekt Trnovske bolnice. Tam, kjer se bo gradil tudi dom upokojencev, na stanovanjski sklad. Ali se je v mestni občini začelo dogajati naslednje? Da so seveda vse investicije, ki so za mesto pomembne, prenašajo, kot so dom upokojencev, tokrat vidimo tudi Hospic in še ostale, prenašajo na stanovanjski sklad in s tem tudi odtuji, čeravno je mestna občina v sto procentni lasti stanovanjskega sklada. Seveda se namembnost in širitev stanovanjskega sklada širi na druge dejavnosti. Ali pa je to zgolj rešitev, ko bi morali pokazati nekaj izgrajeno in dograjeno. In seveda vsebino razvijati, da seveda prenašamo na – na službo oziroma na sklad, ki najverjetneje je edini sposoben v relativno kratkem času kaj narediti. Ali pa nekdo hoče in želi izmuzniti podarjeno lastnino iz pregleda in skrbi tistega, ki, kateremu je bilo to podarjeno.

Zato spoštovane svetnice in svetniki, osebno, ker sem osebno podpisala pogodbo z darovateljico, ki je to darovala Mestni občini Ljubljana. Osebno smo se tudi v pogodbi zavezali, kako in kaj bomo skrbeli. Ne podpiram tega sklepa. In s tem tudi želim, da se odpre razprava. Ali bo stanovanjski sklad zdaj prevzemal neke investicije, ki niso samo stanovanjska gradnja, temveč tudi druge? In ali se je začela politika tega mesta spreminjati? Danes ta predlog sklepa ne bom podprla, ker govorim – prvič, dajem in dala sem besedo in podpisala tudi, če pogledate na koncu, v kakšne namene. Kdo bo to skrbel. In prepričana sem, da je oddelek Mestne občine Ljubljana, to je za socialo in zdravstvo, že pokazal, da je tudi sposoben izpeljati investicijo in da bo sposoben tudi skrbet, da bo tudi hiša, ki je bila podarjena, tudi lahko delovala v cilju in smislu, kot smo se zavezali pred darovalci. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA
Hvala lepa. Dr. Gomišček.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Ja, moram reč, da bo moja razprava zvenela praktično, kot replika kolegici Potočnikovi. S tem, da se popolnoma strinjam z njo. Glejte, tukaj je v obrazložitvi napisano pod razlogi in cilji zaradi katerih je sklep potreben. Prve pet vrstic preberem. Da boste videli, če je to res ta stvar. Odlok o ustanovitvi Javnega stanovanjskega sklada MOL definira namen ustanovitve sklada, ki je v tem, da pripravlja in izvaja stanovanjski program MOL oziroma vzpodbuja stanovanjsko gradnjo in izboljšuje kvaliteto obstoječih stanovanj ter zagotavlja gradnjo neprofitnih stanovanj, prenovo in vzdrževanje lastnih stanovanj in stanovanjskih hiš. To je tukaj pod – Razlogi in cilji. Jaz moram reč, da v teh vrsticah nikjer ne vidim kakršne kol hiše, kakršnega kol objekta, ki bi bil namenjen v paliativne namene. Če bo ta stvar prišla v Javni stanovanjski sklad, ne vem, zakaj v naslednjem hipu ne pridejo bolnice pod ta sklad. Nobene logike enostavno ne vidim. Argument, ki ga je kolegica Potočnikova rekla, da je Javni stanovanjski sklad institucija v MOL-u, ki je sposobna hitro gradit te objekte. To, sej vidim, kolegica Potočnikova se tud smeji – tega ne morete vzet resno. Tisti, ki je nekaj let zapored zdaj gledal, koliko stanovanjskih enot se je zgradilo, pa jaz ne krivim zdaj vodstva. Ampak, mora ugotovit, da ta sklad ni sposoben na veliko in zelo hitro in učinkovito gradit v Mestni občini Ljubljana. Jaz bi prej obratno rekel, če hočete, da nekaj časa to ne bo zgrajeno, dajmo prenest na sklad.

Druga stvar, ki je, to je tudi tisto, kar že dolgo časa – že ob ustanovitvi tega sklada sem rekel. Res je, da gre za prenos lastnine Mestne občine Ljubljana na eno ustanovo, ki smo jo sami ustanovili. Katere smo sto procentni lastnik. Ampak, v eni bodočnosti ne more nobeden reč, da ta stvar se ne bo sprivatizirala. In tukaj eno darilo neke gospe, neke občanke, ki daje to za to institucijo in sicer prvo v Sloveniji. Moram reč, da jaz tud ne podpiram. To je en moment, ki sem ga hotel povedat tukaj pred vami vsemi.

Druga je pa ta stvar, ki je tud vedno ista pri teh povečanjih vrednosti namenskega premoženja. In sicer cenitve teh premoženj. Glejte, tukaj mam dve hiši, ki stojita ena zraven druge. In mam dve različni cenitvi. Ena je po knjigovodski vrednosti. In druga je ocenjena na dan 10. 10. 2005. Ne vem, gospa Tekavčičeva, vi ste me že večkrat podučili o vaši stroki. Ne zastopm zakaj sta tukaj dve cenitvi. Ne zastopm tud logike, zakaj niso potem te cenitve vsaj primerjane. Kjer se reče – knjigovodska vrednost je enaka ocenjeni na dan 10. 10.2005? Ampak, to je manjša stvar. Prvo, se men zdi sporen prenos na Javni stanovanjski sklad. In čist osnovno je, naloge Javnega stanovanjskega sklada, ki smo ga mi ustanovili, ki smo mu mi dal te naloge, niso take, da bi lahko nekako podpirale socialne zadeve. Kot rečeno, čez dve leti lahko že bolnišnice dajemo pod ta sklad, če gremo po tej poti. In učinkovitost tega sklada tud ni taka, da bi mu slepo zaupali, da mu moramo to zaradi tega dat. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA
Hvala lepa. Replika, kolegica Tekavčič.

GA. PROF. DR. METKA TEKAVČIČ

Samo kratka replika gospod Gomišček, ne? Ker ste natančno prebrali gradivo. Tukaj gre za dve nepremičnini, ki imata različen status. Ena hiša je zdaj v lasti, drugo pa moramo še kupit v MOL. In tisto, ki jo moramo kupit, kaj boste navedli? Po kateri knjigovodski vrednosti?

... iz dvorane - /// nerazumljivo....

G. MILOŠ PAVLICA

Knjigovodska je taka, kot je. Taka, kot je v knjigah. Kolega Franci Slak.

G. FRANCI SLAK

No, ne bom uporabil replike, ampak bom skušal odgovoriti tudi na to, da, ko je bilo rečeno, da je treba stvar oziroma premoženje še dokupiti. Poglejte, gre tudi za moralno dejanje. Mi smo dobili, ali pa Mesto je dobilo to podarjeno. In, pogledajte, če en – dobiš neko darilo, mislim, da je to neka drugačna vrednost, kot pa tisto, kar kupiš. In nimaš pravice to prenašati naprej. In to se je recimo zgodilo ravno to, kar se mi zdi, da je zelo delikatna zadeva oziroma delikatno vprašanje. Da tudi namen tega premoženja, ne? Prenašamo na Stanovanjski sklad. Ki nima nobene veze s to dejavnostjo. Stanovanjski sklad naj bi se ukvarjal s stanovanji, profitnimi, socialnimi in tako naprej. Ne pa za bivalne prostore umirajočih in njihovih svojcev. Recimo v gospodarskih družbah se začnejo by pass firme delati takrat, ko ne verjameš več v uspeh svoje firme. In začneš iskati kam bi premoženje dal. In to se isto dogaja. Ne vem, zakaj bi bilo potrebno prenašati premoženje na druge pravne subjekte? Če drugega ne, zgubiš možnost upravljanja in razpolaganja, ali pa direktnega odločanja s tem premoženjem. To, kar je bilo rečeno glede dodatnih nakupov. Mi smo zadnjič obravnavali v osnutku proračuna za leto 2006 poročila za stanovanjski sklad. In ne vem, zakaj bi bilo treba, da Mesto da poročilo, zaradi tega, da se bo lahko stanovanjska, Stanovanjski sklad zadolžil? Za ta sredstva. Sejam bi bilo možno tudi direktno. Ker obremenitev je enaka, ali jo uporabiš sam, ali jo pa daš drugemu – tisti, ki je v sto procentni lasti tebe. Tako, da me čudi tak predlog. In za njega sigurno svetniki Nove Slovenije ne bomo glasovali.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Kolegica Angela Murko Pleš. Razprava.

GA. ANGELCA MURKO PLEŠ

Hvala lepa. Spoštovane kolegice, spoštovani kolega, spoštovani podžupan...

... iz dvorane: bližje mikrofonu....

Spoštovani. Nekoliko sem vendarle presenečena nad večjim delom dosedanje razprave. Kajti trdno sem bila in sem še vedno prepričana, da gre za projekt, ki je v interesu nas vseh. In za katerega smo vsi. Da pa gre za takšno nerazumevanje posameznih stvari, me pa seveda preseneča. Namreč, zakon stanovanjskemu skladu omogoča in nalaga – ne samo gradnjo neprofitnih stanovanj, ampak seveda tudi gradnjo tistih stanovanjskih stavb, ki so stavbe za posebne namene. Naš stanovanjski sklad je že marsikatero stanovanje zgradil ali odkupil. Ki je namenjeno stanovanjski skupnosti ljudi s posebnimi potrebami. In v tem primeru gre za bivalne prostore, to je za stavbo, s stanovanjskimi prostori, za posebne namene. To je povsem jasno določeno. To ni nobena bolnica. To ni javni inštitutski zavod. Ampak so bivalni prostori. Zakaj stanovanjski sklad? Zato, da je investitor. V bistvu investitor za naš projekt, v našem imenu.

In še nekaj, gospa Vika Potočnik se je spraševala, zakaj še stvar ni zgrajena. Mnogi, ki smo zainteresirani za socialne projekte, seveda bi si že tudi zdavnaj želeli, da bi bil, da bi bila ta stavba zgrajena. In, da bi Hospic prišel do prve hiše. Res je, ena – ena nepremičnina, kot imate zapisano v gradivu, na Hradetskega, je bila podarjena Mestni občini, v strogo določen namen. Torej, stavbe za paliativno oskrbo. Vendar, soseščina tega ni dovolila. In ves čas se je Mestna občina, skupaj s sodelavkami in sodelavci Stanovanjskega sklada prizadevala v to smer, da lahko projekt rešimo na način, da je Mestna občina dokupila in odkupila tisti del parcele v soseščini, ki so oporekali gradnji te hiše. Zato je sedaj končno ta rešitev pred nami. To je Mestna občina morala zato dokupiti, ker sosedje na obstoječi, to je podarjeni parceli, seveda niso dovolili tovrstne dejavnosti. Vsi pa vemo, da se še marsikje v Sloveniji, marsikaj podobnega dogaja. Žal se je tudi pri nas.

Torej, ta trenutek smo pred rešitvijo, ko končno lahko pride do investicije. In točno samo te investicije. Torej in samo za stavbo, ki je namenjena umirajočim in njihovim sorodnikom. Samo za stavbo. Še več. Ki je namenjena Društvu Hospic. Samo, da je investitor Stanovanjski sklad. Ne prvič, pa smo bili v tem mestnem svetu že seznanjeni, da če želimo in da omogočimo Stanovanjskemu skladu, da lahko nemoteno investicijo pelje, da je treba urediti tudi ta formalno pravni prenos. Gre za formalno pravno podlago, da lahko pride do investicije, ki jo najbrž vsi pričakujemo. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Nekaj replik. Kolega Božič.

G. PETER BOŽIČ

No, gospa Angela Murko Pleš je bila prepričljiva v morda samo v cilju te namembnosti. Vendar, jaz moram povedat to, da pri vseh teh prenosih na Stanovanjski sklad, človek pravzaprav zmeraj se vpraša, kje je cilj in namen tega. In moram reč, da – da kakšne posebne potrebe, kakšnega posebnega cilja, tukaj vsaj v večini ne vidimo.

Obstoja pa nek prikrit strah, to pa odkrito povem, ki je bil tuki že izražen. Namreč, da se pri prenosu, pri prenosu neposredne lastnine, na neke zavode oziroma ustanove. Zlasti pa finančne ustanove, al pa premoženjske ustanove, kakor je sklad - prenaša lastnina iz Mestne občine, ki je neodtujljiva. Medtem, ko mamo pa mi v tej občini na žalost grdo prakso, kjer se je en velik del premoženja prenesel na – na primer na Holding. In se celo čisto sprivatiziral. Ta prikrita bojazen pa obstoja. In jaz ne bom trdil, da se bo to zgodilo. Govorim pa o neki prikriti bojazni. In sigurno je vsakršno premoženje, ki hoče ostati Mestni občini, neprimerno bolj varno v časih našega kapitalizma, v sami občini. Kakor pa na teh njenih obronkih in ustanovah.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Zdaj je še nekaj replik. Pa razprava tudi prijavljena. Zato bi jaz predlagal vendar, da odidemo na malco, ne? Pa da se pol. Dobro, lahko tudi replike. No, tri replike so še. Če ne bote vsi po tri minute. Kolega Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Poglejte. Jaz sem dobil ta material, ne? Moram reč, da nisem nič razumel, razen, da eni nepremičnine sem pa ke prenašajo, ne?

... iz dvorane – nerazumljivo///

Ja. Nisem nič razumel. Pa sem mal vprašal, ne? Zakaj gre pri...? Namreč, v tem materialu sploh ni besede paliativna dejavnost. Ne vem, če ste to opazili?

... iz dvorane: na drugi strani...

Ja? Na drugi strani? Kje? Ne vem kje. O.k., dobro. Keč je pa zdaj v čem? Poglejte. Mal sem vprašal in tako naprej. Tudi kje je zadrega, konc koncev, ne? In kje bi bilo operativno bolje, ne? Da se stvar uredi. Vendar zdaj, seveda, iz dosedanjih razprav in – in tako naprej. Kaj se to reče Angela? Kolegica Angela? Če menda je sklad še za kej družga? Da te, ki pišejo obrazložitev tega ne napišejo? Če je sklad za kolektivna stanovanja, ne? Če, edin tko bi lahko temu na nek način rekel, da bi približal Stanovanjskemu skladu in pa to. Ampak, obstoja zdaj eno glavno vprašanje – to je. Če mi to damo skladu, ali je sklad tisti, ki bo naprej kupoval? In potem tudi investirat? Al bomo mi kupovali, pa pol spet prenesli skladu tisto, kar nam manjka, da seveda se ta stvar uredi. To pomen, da finančno breme dajemo skladu, na račun seveda stanovanj in ne izpolnjujemo tistega, za kar je izročiteljica dala Mestni občini. Mi odgovornost prenašamo na vsakokratno sprotno situacijo v skladu. Ki jo je težko direktno kontrolirat. Ne? Garancija izročiteljici, ali pa donatorki, je na Mestni občini Ljubljana. Ni garancija na nekem Stanovanjskem skladu. Takšnem, ali pa drugačnem. To se prav, najprej obstoja moralno vprašanje. Finančnega sem šel itak že mim. Odgovora itak ne bom dobil prej ali slej. No, zdaj pa tako. Problem ni v gradnji Hospica. Vprašanje je, kakšna je to institucija? Vprašanje je, kako se to upravlja? Ali bo sklad potem to dal v upravljanje, ne? Rekel bi, upraviteljem Hospica? H, ja pol je pa samo vmes za neki, ta sklad, ne? Zakaj ne more investirat tega Mestna občina in ona dat v upravljanje, seveda. Na koncesijo nekomu, ki bo ta Hospic peljal. Magar je to društvo. Kakor kol in tako dalje. In zdaj bo kar na enkrat seveda – dajalec koncesije bo Stanovanjski sklad Republike Slovenije. Če je to švarc financiranje iz stanovanjskih sredstev, ajde de. Pol rečmo, da je to švarc financiranje. Tle pa cel sistem prodaje. Veste kako se temu reče? Posamični program prodaje. In bog si ga vedi, kaj še vse se zdaj temu reče.

G. MILOŠ PAVLICA

Čas...

G. MIHA JAZBINŠEK

Ker ni problem v gradnji, je problem seveda v upravljanju. Projekt je jasno v interesu nas vseh. Vprašanje je ali znamo projekt peljat tako, kot ga je treba peljat. In vedno iz naslova cilja, seveda, en družga tuki, rekel bi clo žalimo, ne? Ko rečemo, da vi, k pa mate boljše variante kako se to spelje, ali pa pravilnejše variante, vi ste pa proti stvari in tako naprej. Paliativna oskrba – je treba ugotovit v kateri sektor spada. Iz tistega sektorja morajo it investicije in iz tistega sektorja mora it koncesija. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Replika dr. Gomišček.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Ja, jaz bom zelo hitro. Kolegica Murko Pleševa, vi ste me tko prepričala, da kar koli je za gradnjo v tej Mestni občini Ljubljana, da prenesemo na Javni stanovanjski sklad. In bo to takoj narejeno. In vsak, ki je proti temu, je proti temu razvoju teh stvari. Tako, da jaz bi predlagal, dejmo stadion Javnemu stanovanjskemu skladu, dejmo stanovanje za hišnika tam, pa par oskrbnikov. In bo to zelo hitro narejeno. Tako približno men tale zgodba se sliš.

G. MILOŠ PAVLICA

Zdaj ga že ma država. Tako. Repliko na repliko, dr. Tekavčičeva.

GA. PROF. DR. METKA TEKAVČIČ

Moram reči, da tudi mene ta razprava preseneča, ne? Tudi o tem, ko se pogovarjamo kaj bi, kako bi. Ne nazadnje vsi vemo za katero dejavnost gre. In tudi, kdor je gradivo prečital, ve, kako je zgodba šla. Ne nazadnje je bil ta objekt, sem se zdaj pozanimala, podarjen Mestni občini Ljubljani leta 1963. Takrat, ko sem bila jaz stara dve leti. In, da ne govorim še o nekaterih drugih podrobnostih. Tako, da moram reči, da me ta razprava čudi. Čudi in po svoje, po svoje skrbi. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa.

... iz dvorane – nerazumljivo///

Replika, kolega Slak.

... iz dvorane – nerazumljivo///

Kolega Slak, replika.

G. FRANCI SLAK

Kolegica...

... iz dvorane – nerazumljivo///

G. MILOŠ PAVLICA

Replika kolega Slak. Potem gremo pa na – na malco...

G. FRANCI SLAK

Kolegica Murko je hot...

G. MILOŠ PAVLICA

A lahko?....

G. FRANCI SLAK

... hotla prikazat, da vsi tisti, ki nismo za prenos tega premoženja na Stanovanjski sklad, smo proti temu, da se uredijo bivalni prostori umirajočih in tudi njihovih svojcev. Mislim to ne drži. Tako, da naj bo to jasno, da s tem se mi vsem strinjamo, da se te zadeve urejajo. Ne bi bilo pa treba zavajati že s samim gradivom, z obrazložitvami, ki tudi peljejo v to smer. Če ne prenesemo na Stanovanjski sklad, se tega ne bo dalo narediti. Tako je tudi napisano s sprejemom tega sklepa se ustvari možnost prostorske rešitve in kvalitetnega zagotavljanja bivalnih prostorov in oskrbe umirajočih in pomoči njihovim svojcem. To se pravi, mi smo neko darilo sprejel, čeprav smo vedeli, da ga ne moremo uresničiti. To pa je še bolj moralno ...

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Ampak, samo nekaj, da rečem. Poglejte, samo kratko pojasnilo, replika na repliko, no. Jaz mislim, da mam pravico. Prvo, v prvi točki tega dogovora, dodatka o izročilni pogodbi, na koncu materiala piše – da je izročiteljica z izročilno pogodbo dne 24. 12. 1964 izročila prevzemnici svojo nepremičnino in tako dalje. Mislim, da smo o tem na jasnem. Od 64. leta. Od takrat naprej je Mestna občina plačevala oskrbo tej ženski. Realizirano je bilo leta 2000. Jasno. Pogodba, po pogodbi iz leta 64. Ampak, ne gre za to. Gre za to, ali smo operativno sposobni speljati ta dom, ali ga nismo sposobni. V zadnjih nekaj letih je bilo nekaj napora v tej smeri, da se ga izpelje. Če seveda tega ne bomo realizirali, seveda nekaj časa še tega doma ne bo. Ampak, ni to ključen problem. Ga bo pač realiziral nekdo drug. To je samo, kar se tiče replika na repliko.

A ma še kdo kakšno repliko na repliko? Izvoli.

G. MIHA JAZBINŠEK

Tako, kot sem povedal, ne? Vprašanje je, kdo bo odgovoren? In mi moramo odgovornega donatorja. Tukaj nima zgodovina čisto nič za opraviti. Me razumete? In to, kar si ti povedal, je popolnoma jasno. A smo mi sposobni? A ha, mi nismo sposobni speljati, Mesto, ob tem, da ima 550 ljudi. Med drugim tudi cel oddelek za investicije, takšne in drugačne. Zemljišča. Kar hočeš, ne? Na koncu koncev, da ma resorje, ne? In zdaj menda je pa Stanovanjski sklad tisti, ki je to sposoben narediti. Pol pa napišite tako. V – ocena finančnih posledic oziroma tam, kjer, ne? Napišite tako, kot se spodobi. Napišite, ker mi ni, ne znamo peljati investicij v Mestni upravi, jo bomo peljali investicijo skozi Stanovanjski sklad. Ne pa, tuki noter, oprostite, temu, kar smo v starih časih rekli – dvorek. Ne? Ne? Saj prašičja farma ni za hec na tem svetu. In zakaj se mora ta dvorek tuki naprej peljati v mestni skupščini, v mestnem svetu leta 2006?

G. MILOŠ PAVLICA

Kolega Jazbinšek. Čas... V redu, kolegice in kolegi. Pet do sedmih. Imamo še eno razpravo odprto. Najmanj še eno. Odrejam pol urni odmor. Sedem petindvajset se dobimo na nadaljevanju seje. Hvala lepa.

-----o d m o r

.....konec 2. strani II. kasete.....

G. MILOŠ PAVLICA

Je, tlele... Ja. Besedo za razpravo dajem kolegu Janiju Möderndorferju. Izvoli.

G. JANKO MÖDERNDORFER

Hvala lepa. Pri temu vprašanju sem seveda sam samo začuden nad eno stvarjo. To je, da Mestna uprava, kot oziroma županja in pa seveda s tem posredno Mestna uprava, ni odgovorila na vprašanje, ki ga je pravzaprav posredno postavila kolegica svetnica Viktorija Potočnik. Namreč, gre za vprašanje, kdo...

G. MILOŠ PAVLICA

A lahko sam... kolega Kovačič, a lahko? Samo malo...

G. JANKO MÖDERNDORFER

Kdo pravzaprav investitor oziroma zakaj mora bit investitor Stanovanjski sklad? Ne da v teh materialih, kot lahko preberemo tudi v sami obrazložitvi, so, je v bistvu – naštetih pravni temelji, pa razlogi, pa cilji in tako naprej. Pa zakaj je sklep potreben. Ampak, zakaj prav Stanovanjski sklad? Zakaj ne Mestna občina Ljubljana? Saj Mestna občina Ljubljana je lahko pravzaprav tudi investitor. Zdaj, postavlja se seveda več možnih odgovorov. Ali zato, ker je Mestna uprava nesposobna? Dobesedno. Ali zato, ker je nesposobna, ker nima dovolj ustreznega kadra? Ali zato, ker je Stanovanjski sklad ustanovila tudi za te namene? Ali zato, ker je pravzaprav lahko tudi več odgovorov, na katere jaz pravzaprav niti ne vem. In to je tisto, kar pravzaprav mi danes pričakujemo, zato, da bomo lahko sprejeli, ali ne sprejeli takšen sklep. Zelo jasen. Decidiran. Drugo, kar je pa, seveda se sprašujem, kaj pravzaprav Mestna občina Ljubljana pri tem plačuje? Oziroma, ali bo to investicijo plačal zdaj po ta novem Stanovanjski sklad? Te stvari so zdaj, so tiste dileme, ki se pravzaprav odpirajo.

Jaz sem že prej, med odmorom, sem – bom rekel, mal za šalo, mal zares postavil vprašanje. V primeru, da se Mestna občina Ljubljana odloči, da zgradi novo upravno stavbo Mestne uprave. Kdo bo investitor? V tem primeru? Mestna občina Ljubljana? Verjetno, ne?

... iz dvorane – smeh....

No, kakor kol, moram seveda zraven še dodat tisto, kar je seveda kolegica Metka Tekavčič omenila in seveda je govorila o pogodbi iz 64. leta. Jaz bi res prosil, takrat, ko je nastala ta

pogodba, seveda jasno, tud sama namembnost za paliativno oskrbo sploh ni bila niti dorečena. Nekateri sploh se s tem še niso ukvarjali. Samo v tujini so poznali paliativno oskrbo. Ne pa pri nas. Tako, da je to, bom rekel – v bistvu na nek način... bom se rajši vzdržal.

Skratka, 2002, pardon, s to naslednjo pogodbo oziroma dodatkom k izročilni pogodbi, so bile potem stvari šele mal bolj jasno definirane. Res pa je, da nesprejetje tega sklepa, v kolikor seveda ne bo pravih odgovorov, še ne pomeni in to zelo jasno povem, ker jaz mislim, da tukaj v tej dvorani nobeden ne sedi, ki bi bil proti temu, da se zgradi – da se zgradijo prostori za potrebe Hospic. Daleč od tega. Jaz mislim, da so vsi za. Vprašanje je samo kako. Na kakšen način. Zato kakšne teorije, da je nekdo proti temu programu, da tega ne bo in tako naprej. Bom rekel, res nima nobenega smisla o tem sploh diskutirat. Dejstvo pa je, da smo zadnje čase vsi navajeni, da pravzaprav dobimo in moram reč, da tist, ki tak material pogleda. Lahko vidi, da je kar obširen in je kar nekaj dokumentacije notr. Da pravzaprav bi ga vsak lahko z lahkoto, seveda, takoj tudi podprl. Ampak, jaz mislim, da je že čas enkrat, da tudi Mestna uprava se končno navadi v tem mestnem svetu odgovarjat na tista postavljena vprašanja. In ne da se dogaja to, da na koncu mestni svetniki, mestnemu svetniku sami sebi nekaj odgovarjamo. Mestna uprava pa seveda, razen to, da je dala dokumentacijo, ni pa odgovorila na tista vprašanja, ki so nujno potrebna, preden se odločamo, pravzaprav jih imet. In samo to pričakujemo.

Zato bom zaključil s tistim, s čemer sem začel. Odgovorite na vprašanje, ki ga je postavila Viktorija Potočnik. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Zdaj, običajno Mestna uprava odgovarja na začetku in na koncu. Pa bom jaz odgovoril zdaj, če bo še kakšna razprava.

Mi smo zadnjič, na seji sprejeli program dela Stanovanjskega sklada v letošnjem letu. In sestavni del tega programa je seveda tudi ta – ta investicija. Tok je, za spomin, za nekaj dni nazaj, ko smo sprejeli program. Skratka, takrat ni bilo to vprašanje postavljeno, program je pa bil sprejet.

In drugič, Stanovanjski sklad je seveda tudi za te namene ustanovljen, ne? Gre za to, če nam je cilj, da zgradimo paliativni... ne? Objekt, ki ga Ljubljana krvavo potrebuje, potem seveda je najboljši, da sprožimo postopke, ki bodo v najkrajšem času do tega paliativnega objekta tudi pripeljali.

Na repliko?

G. JANKO MÖDERNDORFER

Gospod podžupan. Vsi vemo, kaj smo sprejemali na zadnji seji. In zato ne zavajaj svetnikov. Ker, če boste prebrali program, boste videli, da tamle notr piše – če bo mestni svet sprejel, bla, bla, bla. Ja, torej – ne se zdaj zgovarjat, da smo nekaj že sprejeli. Da to je zdaj pa neka zaveza. Torej, moramo držat se nekih postopkov. Samo to je. Tukaj je postavljen bil dvom. Ali je to upravičen, upravičeno, da se naredi prenos na Stanovanjski sklad. Mestna uprava naj na to vsaj odgovori. Tako, kot se šika. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Dobro. Jaz sem mislil, da je seveda Mestna uprava s tem, ko je to predložila, tudi odgovorila na to vprašanje, ali se ji zdi upravičeno, ali ne. A želi še kdo razpravljat? Izvoli kolega Kovačič.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Hvala lepa. No, moram reč, da se v tej razpravi strinjam z mojim predgovornikom v celoti. To je sicer zelo nenavadno, da smo tukaj na tej točki se ujeli z nekaterimi iz koalicijske garniture. Ampak, tako je, ne? In mislim, da bi se morala ostala gar..., torej, ostali del te koalicije zamisliti nad tem, da že znotraj koalicije prihaja do različnih gledanj. In, če bo šlo tako naprej, bom počasi začel verjeti v to, da je prekinitev koalicijske pogodbe bila resno mišljena. Čeprav do danes še nikoli udejanjena. Morda se bo pa tudi to zgodilo. Bomo videli, kako bo pri samem glasovanju. Ampak, takšna opozorila, ki so bila s strani gospoda Möderndorferja povedana, niso iz trte zvita in zato bi jih kazalo, zato bi jim bilo – zato bi jim bilo potrebno prisluhniti. Prisluhniti. In sem hvaležen na, da – da opozorila prihajajo tudi iz drugih vrst. Kajti, do sedaj, v tem mandatu, so v glavnem opozorila prihajala iz tega konca. Pa niso bila nikoli uslišana. Prisluhnite jim vsaj sedaj, ko opozorila prihajajo iz vaših vrst. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Želi še kdo razpravljat? Izvoli. Kolega Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Pravzaprav me je Kovačič izzval, ne? Izzval me je zato, ker je šel na drugo točko dnevnega reda. Ne? Na točko, ki se ji reče – kako že? Koalicijska razmerja, pa oprostite takšna jajca. Jaz sem si... ja, ne vem, kdaj bo ta točka. Ne vem. Predvolilka. Jaz sem mislil, da boš ti kaj vsebinskega zraven povedal. Pa nisi nič vsebinskega ... zraven.... A ja? Že Möderndorfer je? Kaj si se pa pol sploh oglasil? Pol bi pa raj povedal, da boš, kako boš glasoval, ne? He, he... kako boš glasoval. Ne pa, da si se v politično psihoanalizo spustil, ne? Je pa to, kar si zdele povedal, seveda ta politična psihoanaliza značilna. Ker bi se reklo, da mogoče pri čist navadnih operativnih rečeh – je vprašanje, kdo bo investitor, ne? Oprostite, ne? Pa kdo bo naprej ta Hospic fural? Pa kaj je za Hospic potreba, ne? Saj za Hospic ni potreba, oprostite samo – samo garsonjere, ne? Tle gre vendarle za zdravniško nego. Tle gre vendarle tud za drugo skrbstveno nego in tako naprej. Saj oni majo problem sam v tem, ali je mal več sociale tukaj, ali je mal več zdravstva, ne? Na nek način. In tako naprej. Stanovanja je seveda tolk, kot je treba, ne? Ja. Hospic je seveda mnogo funkcionalen. Samo način njegovega obratovanja, ki bi moral bit izhodišče za to, kdo se, kdo investira in kdo seveda - na konc koncev bi lahko veste? Društvo financira..., ne? Zdele. Tako, kot smo mi dal recimo ne vem Vlačugo gor za račun Mesta v roko – v roko Festivala, ne? Tako bi za račun Mesta, to se prav – mi zagaraniramo denar in gradi seveda društvo oziroma tisti bodoči koncesionar, ne? Ker tuki bo problem. To društvo mora bit tisto, ki vzpostavi in kadre in vse druge reči in tako naprej. Prvič know how – z njim se začne. Skrbnost. In seveda, in seveda predvsem tudi sistem upravljanja. No, tako, da je tuki seveda izprevržena logika, če mi mislimo, da je lastnina, pa kdo bo investiral, pa Stanovanjski sklad. Veste, Stanovanjski sklad v taki ali pa drugi formi, je pri stanovanjih samo do nekod. Do takrat, ko se al prodaja, al daje v najem. In on zna sam najemna stanovanja, kar jih je, seveda upravljat na nek način, da pobira tisto najemnino. To je pa seveda nekaj čisto drugega. Še najbolj komično bi pa bilo, če bi pa Stanovanjski sklad dal v koncesijo. Ker v resnici bo ta stvar morala bit dana v neko obliko koncesije. Če ne bo to javni zavod. Ne? Če se ne bo društvo spremenilo v javni zavod. Ne? In v koncesijo, da seveda izvorni lastnik in še enkrat opozarjam – izvorni odgovornež. Ne? Jaz se opravičujem gospe Jožki Hegler. Samo, kaj pa, če bo šla na bolniško, ne? A me razumete? Sej se bo cel sklad sesul. Nas je pa 550 v Mestni upravi. Ja, pardon, ne? A razumete? In tukaj so, če že niso načelniki večni, ne? So pa službe večne. So oddelki večni. Mi mammo OGN, ki bi

rad zdaj dobil deset novih. Ne? A razumete? K bi rad bil močna inštitucija. Ki bi, ne? In tako. In mammo tud Oddelek za gospodarjenje z zemljišči. Mammo vse, vse mammo kar hočete. Ne? Ceste gradimo. Mostove gradimo. To smo – investitorji. Ne pa kar na enkrat, he, he, he... Sej, gospa Trobčeva je rekla, da je hotla gramoznico, gramoznico sanirat. Je rekla, sam gradbeno dovoljenje rabim, pa tako. Ne? Sem rekel, pa kako to gospa Trobec, ne? Pa je rekla, investicija, tako, kot vsaka druga. Če zna sanacijo gramoznice peljat, ne? To je bila prva stvar, ki sem jo srečal, ko sem prišel na eno sejo v mestnem svetu. Na en odbor. Ko gospa Trobec je sanirala z gradbenim dovoljenjem veliko investicijo – za 5 milijonov Evrov pravijo eni, ne? Zato smo si najel gospoda Bijedova v Stadion, d.o.o., da nam je zračunal, da je to 5 milijonov Evrov, ne? Bi gospa Trobec... No, evo, vidite, pogum je. Investicijski. V tem oddelku. Tako, da – o.k..

Tle bo treba zasnovat en koncesijski akt. To je popolnoma jasno. In potem bo treba dat to v roke tistemu, ki je tega sposoben, ne? In, ki je usposobljen. Poglejte, tako, kot jaz zdaj, recimo v Trnovem – uspel pri pridobitvi posla tisti, ki je mel registracijo, da lahko tudi – je sposoben potem dom za starejše občane furat. Na primer – Vegrad je za en mesec s to registracijo zamudil. In ni dobil posla v Trnovem, ne? To se pravi, tukaj je treba to organizirano se lotit. V smislu dejavnosti, v smislu investicije in predvsem v smislu tega, da je odgovornost na Mestu. Ne pa oprostite na Stanovanjskem skladu. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika? Kolega Kovačič, replika.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Ja hvala lepa. Ja, upam, da bo gospod Jazbinšek razumel, da ne mislim ničesar ugovarjat, ampak, bi pa povedal le to, ne? Da smisel vsake razprave je opredelitev. In seveda tudi govor o vsebini točke, ki je na dnevnem redu. Zdaj, iz razprave gospoda Jazbinška, sem zvedel marsikaj o vrtcih, pa o gospe Trobčevi. Pa o gospodu Bijedovu, pa o gospodu stadionu. Ampak, ...

... iz dvorane – nerazumljivo...

...pri najboljši volji, nisem mogel ugotovit, kakšna je opredelitev do predloga, ki je na dnevnem redu. Jaz sam sem v prejšnjem prispevku, mislim, zelo jasno se opredelil do predloga. Kateremu nisem bil naklonjen. In sem vsebinsko razpravo, ki jo je imel gospod Möderndorfer pred menoj, podprl v celoti. Z vsem, kar je povedal, se strinjam. In jaz sem pač izrazil tud to svojo opredelitev. Žal, še vedno ne vem kakšna je opredelitev, gospod Jazbinšek – vaša. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Torej, glede na to, da ni obrazložitev glasu, ampak vseeno...

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Moja opredelitev je jasna. Jaz sem proti temu prenosu. Sem pa seveda poskušal utemeljit to, da je MOL tudi – mal na šaljiv način sem povedal. Vsaj glede tega, kako se včasih hočemo

lotevat. MOL očitno izkazuje pogum za investiranje. Ne? Naše službe ta pogum očitno izkazujejo. In sem seveda diskutiral v to smer, da ne vidim nobenih zadreg, da bi svojo odgovornost morale te naše službe, tudi finančno odgovornost – in organizacijsko, koncesijsko in tako dalje. Ker vidim cilj, ne? Znotraj mestnih služb uresničljiv. Ne? Nasprotujem temu, da bi to dal v Stanovanjski sklad, kjer je vprašanje, če je uresničiljivost možna tudi v smislu – tisto, kar sem povedal. Koncesijskega akta.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Kolega Žagar razprava.

G. JANEZ ŽAGAR

Ja. Danes so prav zanimive razprave. Verjetno je nekaj resnice na tem, ne? Da premoženje, ki je pač prišlo v mestno občino z nekim namenom, verjetno nekoliko težko preneseš dalje, ne? Ampak, ga moraš namenit tistemu namenu. Saj tudi Stanovanjski sklad v svojem programu to sicer opisuje. Se pa postavlja vprašanje, ne? Danes ni rečeno, da bo predlog šel tak skozi, kakor je bil predlagan. Saj tak mam občutek. Ali bo danes lahko mestna uprava odgovorila, kakšna je pa alternativna rešitev. Namreč, ni mi pa vseeno, ali se ta Hospic, za potrebe Hospica objekt usposobi, ali ne. Po en plat mi je zelo razumljivo, da je najlažje za službe Mestne občine Ljubljana, da investitorstvo prenese na Stanovanjski sklad, za katerega mislim, da ima nekoliko bolj usposobljene kadre za to dejavnost. Ker se je tudi preneslo pač oddelek, ki se je na nivoju uprave prej ukvarjal s stanovanjskimi gradnjami. Se je prenesel pač osebje ves na Stanovanjski sklad. Če bi bla zadeva s strani Stanovanjskega sklada pozneje nekak pravno nemogoča za oddajo objekta v koncesijo, ali v upravljanje društvu. Mislim, da bi bilo možno prenest nazaj na – po izgradnji – na Mestno občino Ljubljana. Mislim pa, da je še bolj modro, da danes, takoj, pred odločanjem, mestna uprava odgovori, kaj pomeni, če ta sklep danes ne bo izglasovan. Za sam objekt Hospica. Ali se bo gradnja pač nadaljevala pod investitorstvom Mestne občine Ljubljana? S tem, da Stanovanjski sklad, ki je zadevo že do nekje zapeljal, po upravnem postopku, zadevo samo pelje. Tako, kot pri drugih takih zadevah, ko premoženje ni preneseno. Mislim, da bi morala mestna uprava danes na vse te dileme takoj odgovoriti. Da ne bo ostalo nekaj nedorečenega. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika, kolega Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Naj mi oprostí gospod Žagar. Ampak Žagar kakor žagar. Konstruktiven tam, kjer ni treba, ne? A razumete? In drugič, od kod gospodu Žagarju mišljenje, da bo mestna uprava odgovorila, kakšne so – gospod Žagar, ti si svetnik. Ne? Celi občini. Ne sam mestni upravi. Tako se to reče. No in mestni upravi je treba dat sledeč nasvet. Ker se je... al pa županji, no. Ja, županji, seveda, ker je predlagateljica. Ker se je tuki mestna uprava odločila, da bo, da bo v okviru nekega sistema, ki ne pije vode in ki ga Žagar hvali, ne? Ki ne pije vode, reševala zadevo, moram jasno povedat. To je nova javna služba. V Ljubljani. Javno službo se ne dela tako. In sicer, ker ma karakter javne službe, saj ne more z neko najemno pogodbo, recimo društvo, al pa pol tistih zaposlenih, tok kot jih bo, delat v tem Hospicu. Od zdravstvenih storitev in drugih in tako dalje in tako naprej. Ne? To je dejansko nova javna služba. In, če je to nova javna služba, je to tako zvana izbirna javna služba. Čeprav ni obvezna javna služba. Ampak,

če je to v interesu mesta in je to mestna služba, se temu reče izbirna javna služba. In izbirni javni službi se tako pristopi, kot se javni službi pristopi. Pove se kdo bo investiral. Pove se kako se pride do izvajalca, izvajalca teh reči. In se to zaokroži v en paket. In se seveda lahko tudi investicija dogaja že skozi koncendenta. Ampak, seveda na način, ki se mu reče – za račun Mesta. Ker Mesto se seveda računu za začetno investicijo seveda ne bo moglo odpovedat. Kakor se zdi, da se odpovedujemo začetnim denarjem, s tem, da dajemo zadevo v Stanovanjski sklad, ki bo rekel – nimam denarja, pa ne bo nič. To je to, ne? Kar se je treba zavedat. To je nova javna služba. Lahko tudi v koncesijskem, zasebnem. Drugač je treba pa javno podjetje naredit. Ampak, jaz mislim, da se da v koncesijo društvu. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika na repliko, kolega Kovačič.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Hvala lepa. Poglejte počasi me je začelo motiti neprestano govorjenje o tem. Mestna uprava se je odločila, od Mestne uprave moramo zahtevati odgovore in tako naprej. Ne. Županja se je odločila. Od županje moramo zahtevati odgovore. Mestna uprava je samo skupek služb. Skupek ljudi, ki strokovno pripravljajo tisto, za kar se mestna..., za kar se naša županja odloči. In seveda zato govorjenje o tem, da se je Mestna uprava kar koli odločila, je – mislim, dejansko neprimerno. Mi smo mestni svetniki. Najvišji organ odločanja. In seveda zahtevamo kakršne koli odgovore od naše županje. In ona bo s pomočjo strokovnih služb, v okviru Mestne uprave pripravila oziroma je dolžna pripraviti te odgovore. Odloča se pa vedno županja. Nikoli Mestna uprava. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Kolega Žagar, razprava. A že? A, ha... nisem odkljukal. Hvala lepa. Še kdo? Še kakšna razprava? Ni. Potem zaključujem razpravo. Bo predstavnica predlagateljice odgovorila na kakšne dileme, ki so bile izražene okrog javne službe in okrog Stanovanjskega sklada?

GA. TILKA KLANČAR

Hvala lepa. Kar se tiče javne službe, za enkrat paliativna oskrba ni javna služba....

... iz dvorane: ni obvezna...

Morda bo postala. Vendar, za enkrat se ta dejavnost izvaja v okviru Društva Hospic. Morda tudi v okviru katerega drugega društva. V glavnem društvu se pa pri svoji dejavnosti financira iz različnih virov. Tako, da odgovarjam še na nekaj prejšnjih vprašanj, kako da ni omenjeno financiranje dejavnosti? V tem samem sklepu to seveda ni predvideno. Ker je govora samo o prenosu zemljišča in objektov v Javni stanovanjski sklad, z namenom, da se objekt – za izvajanje te dejavnosti – šele zgradi. Kasneje, seveda, bo tudi nekaj denarja iz proračuna, s področja zdravstva in socialnega varstva, namenjeno za sofinanciranje te dejavnosti.

Torej, ne gre za javno službo. In za enkrat ni govora o kakršnikoli podelitvi koncesije. In ne more biti...

... iz dvorane – nerazumljivo///

G. MILOŠ PAVLICA

A lahko?

GA. TILKA KLANČAR

Naprej bi pojasnila, na vprašanje, kakšna bi bila alternativa, če tega ne bi gradil Javni stanovanjski sklad? Za enkrat je Javni stanovanjski sklad pristojen za stanovanjsko področje v Mestni občini v celoti. Tako tudi za stanovanja za posebne namene, kar predvideni objekt na tem prostoru je. In to piše tudi v Stanovanjskem zakonu, v 4. točki drugega člena so opredeljene stanovanjske stavbe za posebne namene.

Zdaj, zakaj – zakaj bi bil investitor res ravno Javni stanovanjski sklad? Zakaj je prenos upravičen? Menim, da zato, ker gre za stanovanjski objekt za posebne namene. In Javni stanovanjski sklad je ustanovljen za vse neprofitne investicije s stanovanjskega področja. In zato tudi primeren, da gradi ta objekt. Toliko. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Prehajamo h glasovanju o

PREDLOGU SKLEPA, ki se glasi:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme Predlog Sklepa o povečanju vrednosti namenskega premoženja Javnega stanovanjskega sklada Mestne občine Ljubljana.

Obrazložitev glasu. Kolega Žagar.

G. JANEZ ŽAGAR

Jaz sem – se zahvaljujem za en del odgovora. Ni bil pa tisti del odgovora povedan, kako bi ravnali, da pridemo do Hospica, če ta sklep ne bo izglasovan tukaj, ne? Tistega drugega dela odgovora pa nisem slišal. Tako, da jaz še zmeraj težko odločam. Ker ne vem kaj je alternativa.

G. MILOŠ PAVLICA

Ta del odgovora sem jaz dal prej, v svojem pojasnilu, kot podžupan. Da v letošnjem letu potem se ta investicija ne bo začela. Verjetno, ne?

Kolegica Potočnikova, obrazložitev glasu.

GA. VIKTORIJA POTOČNIK

Spoštovani gospod podžupan. Spoštovane svetnice in svetniki. Nekaj vprašanj, ki sem jih – je – ki sem jih postavila v svoji diskusiji, predvsem kako bojo gledali tisti ljudje, ki se še kadarkoli odločijo, da karkoli Mestu podarijo. Seveda v primeru, ko mi potem čez nekaj let prenašamo, lahko, so argumenti – na Stanovanjski sklad, kljub temu, da so se oni odločili, da bojo to, da to predajo Mestni občini Ljubljana.

Drugo – pa resnično nisem dobila argumentov, zakaj tega ne more Mestna občina, ker še danes ocenjujem, da ne gre tukaj samo za izgradnjo, temveč gre za koncept neke oskrbe,

katere v mestu še nismo razvili. Zagotovo pa je velika potreba. Konec koncev, podoben princip je bil tudi pri – pri oskrbi na domu. Kjer je nastal zavod. In mislim, da se s tem Mestna občina nekako razbremenjuje obveznosti, ali pa koncepta, ki bi ga moral graditi. In seveda s tem potiska v Stanovanjski sklad dejavnost, ki se mi zdi, da seveda – zidove bomo naredili, dočim koncepta pa, o katerem bi se morali tudi v tej mestni občini razpravljati – ne bomo prišli.

G. MILOŠ PAVLICA

Čas je že potekel...

GA. VIKTORIJA POTOČNIK

Ne sprejemam nikakršnih, na hodniku – groženj, ki so bile, da seveda bom jaz tista kriva. In prepričana sem, da večina ne bo sledila meni. Da zaradi tega tega Hospica ne bo, ker se mi zdi, da je že zdavnaj bil čas, da bi bil narejen. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Kolega Gomišček.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Ja, jaz bom tudi glasoval proti. In prosim, da me noben ne proglasi, da sem zaradi tega proti tej paliativni dejavnosti. Mislim, da se da to na drug način, bolj pameten način zgraditi. In potem tudi upravljati to. Zdaj, če zlo potenciram, je končno tudi – bolnice so dejavnost specialnega namena, kjer ljudje stanujejo. Seveda stanujejo toliko časa, dokler ne ozdravijo in ne grejo ven. Tukaj, na žalost, pri tej dejavnosti, je to še bolj ekstremno. Ampak, mislim, da to ni stvar stanovanj za posebne namene, ki so definirana v Javnem stanovanjskem skladu.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Kolega Kuščer.

G. SAMO KUŠČER

Strinjam se z resnimi pomisleki, ki jih je prva izrazila Vika Potočnik, potem pa za njo še Gregor Gomišček, Jani Möderndorfer in še kdo. Zato bom glasoval proti. Strinjam se tudi z izraženimi mnenji, da verjetno je večina, al pa absolutno vsi – jaz sem tudi mnenja, da so vsi za to, da se taka ustanova podpre. Ampak, seveda ne na ta način. Mislim, da je za zdravje Mesta zelo dobro, da to zavrnamo.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Kolega Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

To je dejavnost, ki sodi ali vmes, ali pa na koncu. Vmes med domom za starejše občane, med bolnico, al sodi vmes, al sodi na koncu, kakorkoli. Skratka, to je ena od teh dejavnosti. To ni kondomini stanovanjski. Ne? Kjer imaš enega hišnika. In iz tega, ker imaš hišnika, rečeš – to je

pa kolektivno stanovanje. Od spod je hišnik. Kondomini, al pa vratar. To je storitev. Day by day. Tu so tudi kriteriji kdo not prihaja in kdo not ne prihaja. In tako dalje. Skratka, to je zadeva. Prej je bilo rečeno, proračun se bo s tem tud v bodočnosti ukvarjal. Ne more bit na osnovi letnih pogodb z nekim društvom opravljana taka dejavnost, ki ima en značaj med dejavnostmi, v katerih so vzpostavljene javne službe. Mesto Ljubljana lahko samo definira javne službe, če še ni definirana v zakonu. In temu se reče seveda...

G. MILOŠ PAVLICA

Čas je potekel, kolega Jazbinšek...

G. MIHA JAZBINŠEK

... izbirna javna služba. Jaz vam lahko člen zakona pokažem, ki to seveda omogoča. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Želi še kdo obrazložiti svoj glas? Kolegica Marinka.

GA. MARINKA LEVIČAR

Hvala lepa. Jaz res podpiram, da bi se ta – ta hiša zgradila in da bi Hospic – Hospic tam našel prostore. Ampak, sklep mislim, da tud ni pravilno formuliran. Iz tega sklepa sploh ni jasno razvidno – nobena zaveza, da bo Stanovanjski sklad to potem predal Hospicu ali Mestu Ljubljana. In zato ne morem glasovati za ta sklep. Čeprav si pa, bi res rada videla, da bi bila ta stavba narejena. In bi predlagala, da bi na eno od naslednjih sej, če danes ne bo ta sklep sprejet – predlagala županja nov sklep, s katerim bi to problematiko razrešili. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Kolega Božič.

G. PETER BOŽIČ

Jaz bom samo ponovil tisto, kar sem prej povedal, ne? V družbi, kjer je ta glavni in skoraj edini trend privatizacija, ki je zmeraj hujši trend. Jaz mislim, da je vsako premoženje občine, ki se ji od nje odtuja v nevarnosti.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Še kdo? Kolega Möderndorfer.

G. JANKO MÖDERNDORFER

No, zdaj ste videli – zdaj se vidi pravzaprav tisto, kar sem že enkrat povedal, ne? Županja je sicer zdaj, tako, kot je že začela s Pravilnikom o organizaciji in sistemizaciji delovnih mest v Mestni občini Ljubljana oziroma v Mestni upravi – lahko v enem dnevu sprejme pravilnik o ustanovitvi službe za investicije in preprosto lahko spelje ta projekt. Ne moram podpret takšnega sklepa. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

No, temu ste pred časom oporekal. Tej pravici.

Lahko še jaz obrazložim svoj glas? Jaz bom seveda sklep podprl. Zaradi več stvari. Prvič zaradi tega, ker smo njegovo iztočnico dali že v sprejemu programa Stanovanjskega sklada. Drugič zaradi tega, ker ne govorimo o dejavnosti, ampak govorimo o prostorih, ki bodo omogočali opravljanje te dejavnosti. Te zadeve smo že velikokrat na tem mestnem svetu obravnavali. In mislim, da je bila odločitev prava. Tretjič zaradi tega, ker smo že, tudi znotraj Javnega stanovanjskega sklada prišli do faze, ko bi bila investicija možna, če s sprejemom tega sklepa jo omogočimo. Sicer se bojo postopki seveda nekoliko zakomplicirali. In še nekaj časa ne bomo imeli pač prostora za izvajanje paliativne dejavnosti. Ki se bo na osnovi seveda javnih razpisov, po programih Mestne občine Ljubljana, sofinancirala tako, kot mnogi solidni...

... iz dvorane – nerazumljivo...///

Tako, kot mnogi podobni, tako kot mnogi podobni programi, kolega Jazbinšek, ki jih financiramo na letnih, ali tro letnih pogodbah. Mnogi sorodni programi. Tok za pojasnilo mojega glasovanja.

Želi še kdo? Ne želi? Potem prehajamo na glasovanje o

PREDLOGU SKLEPA:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme Predlog Sklepa o povečani vrednosti namenskega premoženja Javnega stanovanjskega sklada Mestne občine Ljubljana.

Ugotavljamo navzočnost.

Zaključujem ugotavljanje navzočnosti.

27 navzočih.

Kdo je za in kdo je proti predlaganem sklepu?

Zaključujem glasovanje.

ZA 10. PROTI 14.

Sklep ni sprejet.

Hvala lepa. S tem zaključujemo 8. točko dnevnega reda. In prehajamo k 9. točki dnevnega reda.

AD 9.

PREDLOG SKLEPA O SPREMEMBI SKLEPA O DOLOČITVI ŠPORTNIH OBJEKTOV OBČINSKEGA POMENA V MESTNI OBČINI LJUBLJANA

Gradivo za to točko ste prejeli s sklicem seje.

Po sklicu ste prejeli Poročilo pristojnega Odbora za predšolsko vzgojo, izobraževanje in šport. Priporočilo Statutarno pravne komisije, z amandmajem. Prosim gospoda Marka Trškana, vodjo Službe za šport, v Oddelku za predšolsko vzgojo, izobraževanje in šport, da poda uvodno obrazložitev. Izvolite.

G. MARKO TRŠKAN

Spoštovani gospod podžupan. Svetnice in svetniki. V razpravo in sprejem predlagamo Sklep o spremembi Sklepa o določitvi športnih objektov občinskega pomena v Mestni občini Ljubljana. Za v gradivu navedenih sedem športnih objektov, za katere so vsi identifikacijski podatki zelo podrobno v gradivu tudi navedeni.

Zakaj to predlagamo? Leta 1999 je mestni svet sprejel Sklep o določitvi športnih objektov občinskega pomena, med katerimi so bili tudi tukaj, v tem sklepu navedeni športni objekti. Na sklep mestnega sveta se je takoj pritožila Športna unija Slovenije, na Upravno sodišče. Upravno sodišče je v prvi, je v prvi sodbi dalo prav Športni uniji. Mestna občina se je pritožila na drugo stopnjo, kjer je spet blo razsojeno v prid Športne unije Slovenije. Nakar se je Mestna občina pritožila še na Vrhovno sodišče. Vrhovno sodišče je sodbo v februarju leta 2005 odločilo – potrdilo že sodbe prejšnjih sodišč. Upravnega sodišča in s tem – in določilo, da Mestna občina Ljubljana odpravi ta sklep. In uresniči sodbo. Tako, da je to zgolj formalno. Samo uresničitev sklepa Vrhovnega sodišča, da so objekti, ki so tukaj navedeni, objekti, ki so v lasti Mestne občine – ne Mestne občine – Športne unije Slovenije. In jih kot take v letu 1999 ne bi smeli razglasiti za objekte občinskega pomena. Ker so bili in postali last Športne unije Slovenije že leta 1997.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Prosim prof. dr. Staneta Pejovnika, predsednika Odbora za predšolsko vzgojo, izobraževanje in šport, da poda stališče pristojnega odbora.

G. PROF. DR. STANISLAV PEJOVNIK

Hvala za besedo gospod podžupan. Spoštovane kolegice in kolegi. Odbor za predšolsko vzgojo podpira sprejem tega predloga. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Statutarno pravna komisija ni imela pripomb. Odpiram razpravo. A - imela je eno pripombo, ki ste jo pa sicer prejeli. Gre za tehnično pripombo, da se navajanje Zakona o lokalni samoupravi, ki je sicer v mnogih uradnih listih, zamenja samo s prečiščenim besedilom. Hvala lepa.

Odpiram razpravo. Želi kdo razpravljat? Ne želi. Potem prehajamo h glasovanju... Ne, odpiram razpravo še k uvodni določbi, h kateri je Statutarno pravna komisija vložila amandma. Redakcijske narave in se glasi:

V uvodni določbi se navedbe objav Zakona o lokalni samoupravi nadomestijo z besedilom – Uradni list Republike Slovenije 100/05, uradno prečiščeno besedilo.

Odpiram razpravo o amandmaju Statutarno pravne komisije. Ni razprave. Razpravo zaključujem.

In glasujemo o

AMANDMAJU STATUTARNO PRAVNE KOMISIJE, ki glasi:

Po uvodni določbi se navedbe objav Zakona o lokalni samoupravi nadomestijo z besedilom, Uradni list Republike Slovenije, številka 100/05, uradno prečiščeno besedilo.

Ugotavljamo navzočnost. Ugotavljamo navzočnost.
Zaključujem ugotavljanje navzočnosti.
Navzočih je 26 svetnic in svetnikov.

Glasujemo, kdo je za in kdo je proti.
Zaključujem glasovanje.
ZA je glasovalo 25 svetnic in svetnikov.
2 PROTI.
Amandma je sprejet.

In prehajamo h glasovanju o
PREDLOGU SKLEPA:
Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme Predlog Sklepa o spremembi Sklepa o določitvi športnih objektov občinskega pomena v Mestni občini Ljubljana. Skupaj s sprejetim amandmajem.

Navzočnost se ni spremenila.
Glasujemo. Kdo je za, kdo je proti sprejemu sklepa?
Zaključujem glasovanje.
23 ZA. 4 PROTI.
Ugotavljam, da je sklep sprejet.

S tem je sprejeta, zaključena tudi 9. točka. In s tem tudi 25. redna seja.

Kolegice in kolegi, predlagam, da preidemo k 26. seji. Ker je potreba se še podpisat, ne? Na list prisotnosti, pa – mal pogledat mogoče material – začnemo sejo čez 5 minut. Izvolite, izvolite... kolega ...

G. ...??'

Hvala lepa. Mislim, da je taka pozna ura. In predlagam in bi prosil, če gre na glasovanje, da začetek naslednje seje, 26., prenesemo na en drug datum.

G. MILOŠ PAVLICA

Dan je proceduralni predlog, da začetek 26. seje prenesemo na en drug datum.

Ugotavljamo navzočnost o glasovanju o proceduralnem predlogu.
Ugotavljamo navzočnost.
Zaključujem ugotavljanje navzočnosti.
30 prisotnih.

Glasujemo za ali proti proceduralnemu predlogu. Da danes nehamo z delom.
Zaključujem glasovanje.
12 ZA. 18 PROTI.
Proceduralni sklep ni bil izglasovan.

Sejo nadaljujemo dvajset čez osem. Imamo še vendarle štirideset minut, štirinajst minut. Kar je lahko kar nekaj. Še danes naredimo od 26. seje, no. V kolikor se strinjate.

Prosim vse, da se podpišete, da svojo prisotnost potrdite zunaj na – s podpisom.

Zapisala:

Elizabeta Vadnal Gorjup

Ljubljana, 17. januar 2006